

Al Saló de Cent de la Casa Consistorial el dia TRETZE DE JUNY DE DOS MIL QUINZE, es reuneixen els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Santiago Alonso Beltrán, Carmen Andrés Añón, Gerard Ardanuy i Mata, Jaume Asens Llodrà, Montserrat Ballarín España, María Magdalena Barceló Vereá, Montserrat Benedí i Altés, Alfred Bosch i Pascual, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Ciurana i Llevadot, Ada Colau Ballano, Jaume Collboni i Cuadrado, Agustí Colom Cabau, Jordi Coronas i Martorell, Ángeles Esteller Ruedas, Teresa Maria Fandos i Payà, Alberto Fernández Díaz, Joaquim Forn i Chiariello, Josep Garganté i Closa, Mercè Homs i Molist, María José Lecha González, Jordi Martí i Galbis, Carina Mejías Sánchez, Daniel Mòdol i Deltell, Josep M. Montaner Martorell, Xavier Mulleras Vinzia, Laia Ortiz Castellví, Laura Pérez Castaño, Gala Pin Ferrando, Gerardo Pisarello Prados, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Sònia Recasens i Alsina, María Rovira i Torrens, Janet Sanz Cid, Sonia Sierra Infante, Francisco Sierra López, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Mercedes Vidal Lago, Raimundo Viejo Viñas, Francina Vila i Valls i Antoni Vives i Tomàs, tots els quals han lliurat anteriorment la respectiva credencial de regidores i regidors electes d'aquest ajuntament a la Secretaria General de la Corporació.

En compliment d'allò que disposen els articles 195.2 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i 37.2 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, el secretari general prega a la regidora electa de més edat, la Sra. Trini CAPDEVILA i BURNIOL que passi a presidir la Mesa d'Edat acompanyada, com a vocal, de la regidora electa de menor edat, la Sra. Maria ROVIRA i TORRENS a fi i efecte d'iniciar la sessió de constitució de la Corporació Municipal de la Ciutat de Barcelona.

Constituïda la Mesa d'Edat per les regidores esmentades, juntament amb el secretari general de la Corporació, la Sra. presidenta declara oberta la sessió a les disset hores i vuit minuts.

El Sr. secretari general manifesta que la Junta Electoral de Zona de Barcelona, presidida per l'Im. Sr. José Maria Noales Tintoré, en data 27 de maig de 2015, ha dictat acta de proclamació dels resultats de les eleccions municipals celebrades el dia 24 de maig de 2015 a la ciutat de Barcelona. Acta de proclamació de resultats que, de conformitat amb allò que disposa l'article 108.5 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, esmenta expressament el nombre d'electors, de votants, els vots a candidatures, els vots en blanc, els vots vàlids, els vots nuls; el nombre de vots i els escons obtinguts per cada candidatura, com també la relació nominal dels electes per al municipi de Barcelona, segons el resum següent:

Nombre d'electors.....	1.161.140
Nombre de votants.....	703.590
Nombre de vots a candidatures.....	694.133
Nombre de vots en blanc.....	6.363
Nombre de vots vàlids.....	700.496

Nombre de vots nuls. 3.094

Candidatura	Vots	Regidors
Barcelona en Comú		
(Guanyem Barcelona) - Entesa.....	176.612	11
Convergència i Unió.....	159.393	10
Ciutadans - Partido de la Ciudadanía.....	77.272	5
Esquerra Republicana de Catalunya - Moviment d'Esquerres - Barcelona Ciutat Oberta - Avancem Catalunya - Sí - Acord Municipal.....	77.120	5
Partit dels Socialistes de Catalunya - Candidatura de	67.489	4
Partido Popular / Partit Popular.....	61.004	3
Candidatura d'Unitat Popular		
Capgirem Barcelona - Poble Actiu.....	51.945	3

D'acord amb els resultats reflectits, la Junta Electoral ha proclamat regidors i regidores electes els candidats i les candidates següents:

BARCELONA EN COMÚ (GUANYEM BARCELONA) - ENTESA
(BARCELONA EN COMÚ - E)

Ima. Sra. Ada COLAU BALLANO
Im. Sr. Gerardo PISARELLO PRADOS
Ima. Sra. Laia ORTIZ CASTELLVÍ
Im. Sr. Jaume ASENS LLODRÀ
Ima. Sra. Janet SANZ CID
Im. Sr. Raimundo VIEJO VIÑAS
Ima. Sra. Gala PIN FERRANDO
Im. Sr. Agustí COLOM CABAU
Ima. Sra. Laura PÉREZ CASTAÑO
Sra. Mercedes VIDAL LAGO
Im. Sr. Josep Maria MONTANER MARTORELL

CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CiU)

Im. Sr. Xavier TRIAS i VIDAL DE LLOBATERA
Im. Sr. Joaquim FORN i CHIARIELLO
Ima. Sra. Sònia RECASENS i ALSINA
Im. Sr. Antoni VIVES i TOMÀS
Ima. Sra. Teresa Maria FANDOS i PAYÀ
Im. Sr. Jaume CIURANA i LLEVADOT
Im. Sr. Gerard ARDANUY i MATA
Im. Sr. Jordi MARTÍ i GALBIS
Ima. Sra. Mercè HOMS i MOLIST
Ima. Sra. Francina VILA i VALLS

CIUTADANS - PARTIDO DE LA CIUDADANÍA (C's)

Ima. Sra. Carina MEJÍAS SÁNCHEZ
Ima. Sra. Sonia SIERRA INFANTE
Ima. Sra. María Magdalena (Marilén) BARCELÓ VEREA
Im. Sr. Santiago ALONSO BELTRÁN
Im. Sr. Francisco (Paco) SIERRA LÓPEZ

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - MOVIMENT D'ESQUERRES
- BARCELONA CIUTAT OBERTA - AVANCEM - CATALUNYA SÍ - ACORD
MUNICIPAL (ERC-MES-BcnCO-AVANCEM-CatSí-AM)

Im. Sr. Alfred BOSCH i PASCUAL
Im. Sr. Joan Josep (Juanjo) PUIGCORBÉ i BENAIGES
Ima. Sra. Montserrat BENEDÍ i ALTÉS
Ima. Sra. Trini CAPDEVILA i BURNIOL
Im. Sr. Jordi CORONAS i MARTORELL

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA - CANDIDATURA DE
PROGRÉS (PSC-CP)

Im. Sr. Jaume COLLBONI i CUADRADO
Ima. Sra. Carmen ANDRÉS AÑON
Im. Sr. Daniel MÒDOL I DELTELL (independent)
Ima. Sra. Montserrat BALLARÍN ESPUÑA

PARTIDO POPULAR / PARTIT POPULAR (PP)

Im. Sr. Alberto FERNÁNDEZ DÍAZ
Ima. Sra. Ángeles ESTELLER RUEDAS
Im. Sr. Xavier MULLERAS VINZIA

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR CAPGIREM BARCELONA - POBLE
ACTIU (CUP Capgirem Bcn - PA)

Ima. Sra. María José LECHA GONZÁLEZ
Ima. Sra. Maria ROVIRA i TORRENS
Im. Sr. Josep GARGANTÉ i CLOSA

La presidenta fa avinent que el secretari general de la Corporació informa que totes les regidores i els regidors electes han presentat la credencial expedida per la Junta Electoral de Zona i que, de conformitat amb l'article 75 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, tots han presentat a la Secretaria General les preceptives declaracions per a la seva inscripció en el Registre d'Interessos de l'Ajuntament de Barcelona.

El secretari indica que tots els regidors i regidores han estat informats degudament que el règim d'incompatibilitats amb la condició de regidor/a és l'establert en els articles 6, 7, 177 i 178 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general i que, en cas de concórrer alguna de les possibles causes d'incompatibilitat, han de complir el que estableix l'article 8 del Reglament orgànic municipal, i l'article 10 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

La Sra. presidenta anuncia que, tot seguit, els regidors i regidores electes han de prestar jurament o promesa de conformitat amb l'article 108.8 de l'esmentada Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, en relació amb el Reial decret 707/1979, de 5 d'abril.

Conseqüentment, la Sra. presidenta els formula la pregunta següent:

Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec de regidor/a de l'Ajuntament de Barcelona amb lleialtat al rei, i respectar i fer respectar la Constitució, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Carta municipal de Barcelona?

Els regidors i les regidores electes són cridats pel secretari, un per un per ordre alfabètic, i, dempeus, contesten:

Santiago Alonso Beltrán: Sí, prometo.

Carmen Andrés Añón: Sí, ho prometo.

Gerard Ardanuy i Mata: Sí, prometo.

Jaume Asens Llodrà: Sí, prometo per imperatiu legal fins que el poble de Catalunya pugui decidir el seu futur.

Montserrat Ballarín Espuña: Sí, prometo.

María Magdalena (Marilén) Barceló Vereja: Sí, juro.

Montserrat Benedí i Altés: Tot treballant per assolir la República catalana, prometo per imperatiu legal.

Alfred Bosch i Pascual: Tot treballant per assolir la República catalana, prometo per imperatiu legal.

Trini Capdevila i Burniol: Tot treballant per assolir la República catalana, prometo per imperatiu legal.

Jaume Ciurana i Llevadot: Sí, ho prometo per imperatiu legal.

Ada Colau Ballano: Per imperatiu legal, sí, prometo, amb lleialtat amb la ciutadania de Barcelona.

Jaume Collboni i Cuadrado: Sí, prometo.

Agustí Colom Cabau: Sí, prometo per imperatiu legal.

Jordi Coronas i Martorell: Tot treballant per assolir la República catalana, prometo per imperatiu legal.

Ángeles Esteller Ruedas: Sí, juro.

Teresa Maria Fandos i Payà: Sí, prometo.

Alberto Fernández Díaz: Sí, juro.

Joaquim Forn i Chiariello: Sí, prometo.

Josep Garganté i Closa: Per imperatiu legal ho prometo, per imperatiu ètic i polític prometo lluitar per la independència, el socialisme i el feminisme als Països Catalans.

Mercè Homs i Molist: Sí, prometo.

María José Lecha González: Ho prometo per imperatiu legal i prometo també per la meua ètica i la meua política lluitar per la independència, el socialisme i el feminisme als Països Catalans.

Jordi Martí i Galbis: Sí, ho prometo.
Carina Mejías Sánchez: Sí, juro.
Daniel Mòdol i Deltell: Sí, prometo.
Josep M. Montaner Martorell: Sí, prometo per imperatiu legal.
Xavier Mulleras Vinzia: Sí, juro.
Laia Ortiz Castellví: Prometo per imperatiu legal i lleialtat als veïns i veïnes de Barcelona.
Laura Pérez Castaño: Sí, prometo per imperatiu legal.
Gala Pin Ferrando: Sí, prometo, i prometo governar obeint la ciutadania pel bé comú.
Gerardo Pisarello Prados: Prometo per imperatiu legal, fins que el poble de Catalunya i la resta de pobles de l'Estat conquereixin nous marcs republicans.
Juan José (Juanjo) Puigcorbé i Benaiges: Tot treballant per assolir la República catalana, prometo per imperatiu legal.
Sònia Recasens i Alsina: Sí, prometo.
María Rovira i Torrens: Sí, ho prometo i per imperatiu ètic i polític treballaré i lluitaré per la independència, el socialisme i el feminisme del conjunt dels Països Catalans.
Janet Sanz Cid: Sí, ho prometo per imperatiu legal i també per lleialtat als veïns i les veïnes de Barcelona.
Sonia Sierra Infante: Sí, prometo.
Francisco (Paco) Sierra López: Sí, juro.
Xavier Trias i Vidal de Llobatera: Sí, prometo.
Mercedes Vidal Lago: Sí, ho prometo per imperatiu legal, fins que la ciutadania superi el marc legal vigent.
Raimundo Viejo Viñas: Sí, ho prometo per imperatiu legal.
Francina Vila i Valls: Sí, ho prometo.
Antoni Vives i Tomàs: Sí, ho prometo.

Una vegada complerts tots els tràmits preceptius, la presidenta de la Mesa d'Edat, en exercici de les facultats que atorga la legislació vigent, PROCLAMA FORMALMENT CONSTITUÏDA LA CORPORACIÓ MUNICIPAL DE LA CIUTAT DE BARCELONA.

La Sra. presidenta anuncia que, seguidament, es farà l'elecció d'alcalde o alcaldessa; recorda que, de conformitat amb l'article 196 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, només poden ser candidats els caps de llista de cada candidatura; i pregunta si algun d'ells retira la seva candidatura.

El secretari general indica que, en funció de les respostes, seran candidats a alcalde o alcaldessa de l'Ajuntament de Barcelona els Ims. Srs i les Imes. Sres.: Ada Colau Ballano, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Carina Mejías Sánchez i Alberto Fernández Díaz; i que la votació serà secreta mitjançant papereta on hauran d'escriure el nom del candidat o la candidata a qui desitgen votar, i que introduiran en una urna preparada a l'efecte en la Mesa presidencial.

Tot seguit, el secretari crida, un per un i per ordre alfabètic els regidors i les regidores, llevat de les de la Mesa d'Edat, que voten en darrer terme i en ordre invers a la seva edat.

Acabada la votació, es procedeix a l'escrutini dels vots emesos, llegint la Vocal més jove cadascuna de les paperetes, les quals lliura després als altres membres de la Mesa; i es verifica, tot seguit, el recompte de vots, que dona el resultat següent:

Ima. Sra. Ada Colau Ballano.....	21
Im. Sr. Xavier Trias i Vidal de Llobatera.....	10
Ima. Sra. Carina Mejías Sánchez.....	5
Im. Sr. Alberto Fernández Díaz.....	3
Vots en blanc	0
Vots nuls.....	2

En virtut d'aquests resultats, i de conformitat amb l'article 196 b) de la Llei orgànica del règim electoral general, la Presidència PROCLAMA alcaldessa electe de Barcelona l'Excma. Sra. Ada COLAU BALLANO, que ha obtingut la majoria absoluta dels vots dels membres del Consistori; i li pregunta si accepta el càrrec.

L'Excma. Sra. Ada COLAU BALLANO respon afirmativament.

S'atansa a la taula presidencial i amb la mà sobre un exemplar de la Constitució, de l'Estatut d'autonomia i de la Carta municipal de Barcelona que hi ha damunt la taula, manifesta:

"Prometo per la meua consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec d'alcalde de Barcelona amb lleialtat al rei, i respectar i fer respectar la Constitució i l'Estatut de Catalunya i la Carta municipal de Barcelona".

La Sra. COLAU, entre els aplaudiments dels presents, rep de mans de la presidenta de la Mesa d'Edat la vara de comandament; pren possessió del càrrec d'alcalde de Barcelona i passa a ocupar, acompanyada del secretari general, la Presidència del Plenari del Consell Municipal, que és abandonada per les components de la Mesa d'Edat, les quals s'incorporen als seus escons respectius.

La Sra. ALCALDESSA, després d'anticipar les gràcies per l'elecció, cedeix la paraula als caps de llista de les diferents candidatures, per ordre creixent del nombre de sufragis obtinguts, perquè expliquin el seu vot en l'elecció de l'alcalde/essa de la Ciutat.

Intervé en primer lloc la Ima. Sra. María José LECHA GONZÁLEZ, de la candidatura de la CUP, que pronuncia el discurs següent:

“Bona tarda a totes i tots,

Avui es constitueix el Consell Municipal, és un acte sobretot protocol·lari, i volem donar les gràcies als companys i companyes de l'Ajuntament que aquests dies ens han donat tot tipus d'explicacions.

Arribar fins aquí ens ha suposat molt d'esforç, suor, hores de son, però qui ens coneix sap que també hi ha hagut molta il·lusion. Com sabeu, el camí l'hem fet amb les nostres mans. No hem disposat de crèdits de bancs ni de partits, hem hagut de batallar contra les quotes de presència als mitjans de comunicació i finalment hem arribat.

Però no hi som per quedar-nos. La nostra presència en aquesta sala no és ni un punt de partida ni un punt d'arribada. És un pas més de la nostra lluita per la plena sobirania com a classe, com a poble i com a dones.

No és un punt d'arribada perquè les tres regidores de la CUP Capgirem Barcelona no apagaran les ganes de mobilització del carrer, ni es postraran al servei de la institució ni s'acomodaran en els múltiples càrrecs de confiança que es designen.

En definitiva, quan hem entrat avui per la porta, no hem activat el periple de les portes giratòries. No serem víctimes de l'espiral que porta de l'Ajuntament al Ministeri d'Exteriors i d'allà a l'Ambaixada d'Istanbul, o del que porta a Agbar, o al Consorci de la Zona Franca, o a alguna càtedra còmoda a la universitat.

No ho serem perquè ens hem compromès a no ser-ho. Però tampoc ho serem perquè no pertanyem a les bones famílies de Barcelona que sempre han estat presents en aquest consistori. Ja sigui per la dreta o per l'esquerra, les classes populars hem estat històricament excloses del dret a decidir sobre les nostres vides. Per això l'hem hagut d'exercir en altres espais, per això ens hem hagut d'expressar al carrer.

I des d'aquests altres espais, des del carrer, diem que la nostra entrada a l'Ajuntament tampoc és un punt de partida. L'Ajuntament de Barcelona ha segrestat la política per a si mateix. I tot el que passava fora ha estat reprimat, criminalitzat o silenciats.

Marx deia que el dret és la voluntat de la classe dominant erigida en llei. Doncs aquesta cambra no pot ser més l'eina dels dominants per a apropiars-se de la riquesa de la ciutat.

Som desobedients de mena, per principis i per mandat polític. I respectarem aquesta cambra sempre que s'hi defensin els interessos de les classes populars. A partir d'ara hi ha un grup municipal per denunciar la corrupció, els ultratges i la ciutat morta.

Democràcia representativa, participativa i també democràcia directa. La política a Barcelona ha de ser també als carrers, l'espai públic ha d'arribar a ser una àgora, i considerem que també és responsabilitat de l'Ajuntament fomentar, i no reprimir, l'activació i la mobilització popular. I això vol dir, per exemple, el reconeixement dels centres socials ocupats; és tot el contrari del que es va fer des d'aquí al forat de la vergonya; això vol dir també municipalitzar per poder decidir què n'esperem, de les nostres empreses públiques i serveis i equipaments públics amb la gestió directa municipal.

A les eleccions, mentre que a la Marina de la Zona Franca o Torre Baró no arribaven al 40% de participació, a les Tres Torres o a la Vila Olímpica es rondava el 70%. En total, prop d'un 40% de la gent amb dret a vot no l'exerceix. I, a més, calculem que unes 220.000 persones no poden expressar el seu vot, però, a canvi, sí que són vàlides per generar riquesa a la ciutat. Hem vingut també a canviar això. Hem vingut a apoderar políticament les classes populars, perquè juntes ens apropiem de les institucions i les posem al servei de qui les paga i qui les mereix.

Posarem l'ull sobre l'opacitat. És l'opacitat la que empara sovint el delicte. Un delicte que té el seu màxim exponent en la corrupció. Però la corrupció és només la punta de l'iceberg, les arrels del delicte baixen pel carrer Ferran, pugen per les Rambles passant per la comissaria de la Guàrdia Urbana, enfilen la Diagonal a la cruïlla del Cercle d'Economia i es dispersen per l'*upper* Diagonal. Aquets són els barris on l'esperança de vida és 8 anys major que la dels qui habiten fora d'aquestes mateixes parets.

La pobresa, l'atur juvenil, la malnutrició, la manca d'habitatge conformen una situació d'emergència davant de la qual no ens podem limitar a muntar observatoris del desastre ni a redactar informes de la injustícia. Cal abordar la crisi socioeconòmica ja, la ciutat aparador i el monocultiu turístic.

El turisme, a part de governar-lo cal aturar-lo; hem assolit el límit social i ambiental que la ciutat es pot permetre. El que cal a Barcelona no és una política més eficient i més propera, sinó un canvi radical de model, cal abandonar la marca Barcelona.

No es necessiten empreses amb més responsabilitat social corporativa, sinó cooperatives on es produeixi sense explotació. No ens calen òrgans participatius hiperreglamentats, sinó garantir que la veu dels sense veu és escoltada. No en tenim prou amb aturar les ampliacions de centres comercials, sinó el compromís amb el comerç de proximitat. Hem de fer els esforços per fugir de les presons d'allò possible. Compteu amb nosaltres per a això.

La responsabilitat de qualsevol govern municipal ha de ser la de revertir la precarització i privatització que s'ha practicat durant anys de governs de tots els colors. Aquesta responsabilitat passa per la ruptura amb les polítiques neoliberals i externalitzadores que en són responsables també en major grau. I, per tant, passa per la ruptura amb la fracció tecnocràtica que les ha concebut, impulsat i alimentat molt més enllà del que els programes polítics portaven escrit. Veiem amb preocupació com molts d'aquests càrrecs gerencials estan sent reconeguts i conservats en els seus llocs pels futurs governants.

Com ja hem dit, la CUP Capgirem no serem crossa de cap partit però tampoc de cap sistema. El nostre compromís és ampli i ampliable i fermament anticapitalista. Considerem que el sistema econòmic i de poder en què vivim és el responsable de 80.000 morts de gana cada dia segons la FAO, és responsable de la impossibilitat de governar-nos a nosaltres mateixes i va de la mà amb el patriarcat que l'any passat, a Barcelona, va veure morir 11 dones a mans de la violència masclista.

El municipalisme no és la germana petita de la política, és el primer espai institucional per a transformar les nostres vides.

El mandat popular que tenim és el d'avançar cap a la ruptura d'aquest règim, presó de pobles i de persones, i responsable de la triple crisi nacional, social i democràtica que vivim avui dia. Per això, tot el que passi a Barcelona serà objecte de la nostra tasca en aquesta cambra. No ens deixarem prendre la legitimitat de la nostra paraula per entrebancs burocràtics dissenyats per silenciar-nos.

Les eleccions del 24 de maig van expressar una voluntat majoritària de canvi a la ciutat. Per això, CUP Capgirem Barcelona vol donar el seu vot a Ada Colau per a investir-la alcaldessa, amb l'orgull que sigui una dona que ve de les lluites, amb l'empenta per poder portar a terme aquella part del programa polític que hi compartim, i amb la recança de qui regeix l'Ajuntament amb formacions responsables del model Barcelona.

Però també volem votar el que entenem que és el motor del canvi, la política en majúscules. Margarit deia que la llibertat és quan comença l'alba en un dia de vaga general. Per a nosaltres la vaga indefinida dels treballadors i treballadores de Movistar és la màxima expressió de la nostra dignitat. Cap altra acció al costat d'aquesta vaga que ja duu 68 dies s'acosta més a allò que entenem per transformar la ciutat. Perquè no n'hi ha prou amb treure més vots que la resta per guanyar la ciutat, cal transformar-la. I això només es fa des del carrer.

I el nostre darrer vot és per a els antifeixistes detinguts mesos després del 12 d'octubre de 2013 i als quals la fiscalia els demana 17 anys de presó. Un cas més on la Conselleria i el Ministeri de l'Interior van de bracet, no per aturar el feixisme, del que els seus grups actuen amb total impunitat, sinó per perseguir i criminalitzar els moviments socials.

Posterior a aquesta col·laboració Conselleria-Ministeri arriben a mans de la jutgessa Rovira del Canto, la mateixa que autoritzà la concentració falangista a Arenys de Munt i molt admirada pels responsables de l'atac al Centre Blanquerna a Madrid.

Un cop més tenim viva la memòria de l'assassí de Guillem Agulló, que només va complir 4 anys de presó i, per contra, tantes companyes complint presó preventiva o condemnades per defensar el dret a vaga o per lluitar contra el feixisme.

Per acabar, desitgem sort a Barcelona en Comú. Ens tindreu al costat per plantar cara als lobbys, als poders fàctics, a les ingerències del capital i els seus titelles de l'estat. Sempre que faci falta i amb tota la força necessària. I ens trobareu de cara, amb la mateixa força, si hi ha continuisme, passos enrere, incompliments o submissió.

Salut!"

Intervé, a continuació, l'Im. Sr. Alberto FERNÁNDEZ DÍAZ, de la candidatura del PP, que pronuncia el discurs següent:

"Bona tarda, Sra. alcaldessa, autoritats, regidors, regidores, senyores i senyors,

Siguin les meves primeres paraules per felicitar la nova alcaldessa, Sra. Ada Colau, i desitjar-li el màxim d'èxits; perquè els seus èxits seran els de Barcelona. I també per expressar el meu reconeixement al fins ara batlle, Sr. Xavier Trias.

He mantingut la meua candidatura a l'Alcaldia per coherència i respecte als milers de barcelonins i barcelonines que van donar suport el 24 de maig passat. Sens dubte avui s'inicia no només un nou mandat municipal, sinó també una nova etapa, de canvi i d'il·lusió per a alguns, d'incerteses i temors per a d'altres. Per a mi, més que un canvi, és un retorn als tripartits, escorats aquest cop a l'esquerra més radical i a l'independentisme.

Cert és que ha sigut avui escollida alcaldessa amb tota la legitimitat, però també és cert que d'aquí a uns instants encapçalarà un govern que mai havia estat tan minoritari a la nostra ciutat: només onze regidors de quaranta-un. Un ajuntament amb la minoria més absoluta de la història democràtica de la ciutat de Barcelona i, en paral·lel, amb l'oposició de majoria més absoluta.

A més, el Govern està fragmentat en sis opcions partidistes i plataformes, i per això li he de dir, Sra. alcaldessa, que no sé si el Govern serà fort, però sí que vull expressar el meu sentiment barceloní de desig que l'Ajuntament, com és obligat, ha de ser fort, perquè Barcelona necessita el seu lideratge institucional.

En el meu cas i en el del meu grup, quan no es governa s'està a l'oposició, i la nostra formació oferirà alternatives, donarà suport a les propostes assenyades del Govern i fiscalitzarà la seva acció municipal. Una oposició intensa, responsable, rigorosa i barcelonina; és la nostra manera de ser fidels a l'esperit del Consell de Cent. Ens tindrà al seu costat, Sra. alcaldessa, per defensar el finançament i la prestació dels serveis bàsics de la ciutat; per atendre amb dignitat i suficiència les persones que més ho necessiten; també ens tindrà al costat quan es tracti de reclamar davant del Govern de la Generalitat de Catalunya i del Govern d'Espanya els recursos i les infraestructures que necessita Barcelona. Però també és cabdal que vostè es posicioni entorn de projectes tan importants com la Sagrera, el Morrot o la Línia 9 de metro, entre altres.

En canvi, no ens tindrà al seu costat si qüestions concretes a què s'ha compromès en campanya electoral es traslladen a la seva acció de govern. I quines són aquestes accions? Per exemple, la celebració d'una consulta independentista per adherir-se a l'AMI i, per tant, per posar Barcelona al servei de la separació de Catalunya de la resta d'Espanya.

I és que jo vull una Barcelona sense full de ruta independentista, ni propi ni impropri; una Barcelona que ens uneixi a tots. Per a mi, Barcelona és capital de Catalunya i és una gran capital d'Espanya i, alhora, és epicentre d'una gran regió del sud d'Europa i de la mediterrània; és una Barcelona capital i alhora metròpoli, per cosmopolita, oberta, plural i de llibertat.

Fa uns mesos, vostè, Sra. alcaldessa, presentava Barcelona en Comú com un acord de confluència. Però ara, aquesta confluència, ha de passar de falses utopies a realitats certes; ha de fixar, ja no pas fulls de ruta, sinó vies de govern transitables, amb destí, objectius i propostes concretes. Perquè quan es governa les declaracions d'intencions ja no són suficients, sinó que s'han de calibrar i, en concret, aquestes propostes que ha defensat darrerament el grup majoritari en aquest Consell Plenari i en què recaurà el proper govern municipal.

Així, s'haurà de valorar la viabilitat i l'impacte econòmic i social d'acceptar alguns d'aquests compromisos electorals, com la municipalització de l'aigua i la repercussió d'aquesta decisió en el rebut del servei; de l'1% sindical; de la incorporació dels treballadors de BTV a la plantilla municipal; d'implantar una moneda pròpia a Barcelona; de prohibir els cotxes a la Diagonal, o permetre l'ocupació d'edificis municipals buits. I per no parlar de les indemnitzacions milionàries per aturar, si no obres, activitats econòmiques amb llicència concedida, o projectes iniciats, per cert, la majoria durant governs tripartits a la ciutat.

És evident que l'Ajuntament haurà de prendre decisions, unes el Govern municipal i, moltes d'aquestes, les més importants, hauran de ser referendades pel Ple o aprovades directament per aquest Ple. I és que el Ple, no ho hem d'oblidar, és el màxim òrgan de govern i de representació democràtica de la ciutat, també de l'Ajuntament. I tots confiem que vostè respectarà i farà complir les decisions del Ple i no només les que, com les lleis, li semblen justes.

Tanmateix, la participació i la consulta són i han de ser importants, però tenen el seu procediment i àmbit de decisió. I aquesta no pot suplir la voluntat democràtica expressada a les urnes el 24 de maig passat, ni endarrerir innecessàriament la presa de decisions municipals.

Vostè, sempre s'ha referit que volia deixar enrere la Barcelona d'uns quants, doncs bé, ara el govern és d'uns quants, d'uns pocs, malgrat que la resta tampoc som gaires. Ara el que és desitjable és que sigui, a més de l'alcalde de Barcelona, la de tota Barcelona.

Tampoc hi ha una Barcelona dins l'Ajuntament i una altra fora. La Barcelona d'aquest Consell Plenari és la de tots, la que han decidit els barcelonins a les urnes.

I m'agradaria afegir una altra reflexió, i és que considero que és important constatar que el canvi no ha de ser sinònim de ruptura. Barcelona sempre s'ha construït des de la centralitat i l'equilibri, no entesos com una renúncia, sinó com una aportació de tothom, cadascú des de les seves responsabilitats de govern i d'oposició, als projectes i governs que han de ser des de les màximes sumes, quan no sigui possible de tots. Això obliga tothom al diàleg, a l'acord, i a establir prioritats.

Mi primera prioridad es la creación de empleo. Asentemos, por tanto, las condiciones para que los emprendedores puedan generar trabajo y bienestar.

S'ha de simplificar l'Ajuntament per tal que la Casa Gran, ni sigui tan gran, ni tan ferragosa. Para ello es preciso un Ayuntamiento austero, ágil, transparente, sin trabas ni criterios dispares entre distritos, sin normativas superfluas, ni retrasos y en

el que la burocracia no sea un impuesto añadido.

Con pleno respaldo a las actividades económicas, como el turismo, que deben ser una oportunidad y no un problema, y conciliado con vecinos y barrios. También con el pleno apoyo al comercio de proximidad y una Barcelona sin la fiscalidad más elevada de España.

Menos administración y más sociedad para una Barcelona mejor.

Una ciudad-sociedad emprendedora es la Barcelona de aquellas generaciones de catalanes que hicieron posible los hospitales y el mutualismo, las universidades y las escuelas de negocio, el Liceo y el Palau, los Juegos Olímpicos y, antes, las Exposiciones Universales. Como también la ciudad-sociedad trabajadora de aquellos que encontraron en Barcelona una oportunidad de vida, trabajo y arraigo familiar y que con su esfuerzo han hecho posible la Barcelona de hoy.

Es la Barcelona referente de lo mejor, en el ámbito social, emprendedor, solidario y de bienestar, tecnológico, investigador, deportivo y cultural.

Una Barcelona en la que las personas sean siempre lo más importante y el nervio del nuevo gobierno. Con una premisa que, al menos para mí, es esencial: cuidar a quien lo necesita y cuidar a los que cuidan. La dependencia, las personas discapacitadas, las personas mayores, y a los más pequeños con más plazas de guarderías. Con un nuevo plan de servicios sociales, de inclusión social y de lucha contra la pobreza. También con un plan de vivienda en el epicentro de las políticas municipales, básicamente de alquiler, social y asequible.

Cuidar a quién lo necesita, sí, y también cuidar a los que cuidan, las entidades sociales y el voluntariado, dando apoyo, también, a la familia que es cuidadora, y a la educación, que es esencial que sea trilingüe —catalán, castellano e inglés—, de calidad para formar a los mejores profesionales y en valores para formar a las mejores personas.

Amb una immigració amb què Barcelona ha de ser tant acollidora com exigent. Una ciutat que ha d'oferir integració social, però que ha de reclamar el compliment de la llei i també de les obligacions.

Tenir cura de les persones és també cuidar la seva seguretat. Barcelona ha de ser una ciutat segura, de drets, de llei i amb ordenances, i amb l'exercici de l'autoritat democràtica i d'una actitud cívica de respecte i, per aconseguir-ho, és imprescindible una Guàrdia Urbana amb el suport de tots.

Vull acabar expressant la meva convicció que Barcelona es mereix un bon govern que, a més de gestionar millor, s'ha de comprometre amb principis ideològics sòlids aplicats a aquesta gestió eficaç.

I fer-ho amb conviccions nítides; les meves són llibertat i legalitat; responsabilitat individual i fortalesa social; mèrit i esforç; solidaritat i valors. Una Barcelona que reconeix, també, el lliure mercat, la seguretat jurídica, la propietat, la iniciativa privada que, per ser d'iniciativa social i prestadora i col·laboradora que, a més de serveis públics, també és d'interès general.

Aquesta és la Barcelona que jo sento i que volia expressar avui.

I abans de reiterar-li les meves felicitacions per la seva elecció com a alcaldessa, vull recordar que tenim, tots plegats, quatre anys per endavant i una responsabilitat compartida, govern i oposició: fer la nostra Barcelona millor i més humana, segura d'ella mateixa i confiada en el seu futur.

Moltes gràcies.”

Intervé, a continuació, l'Im. Sr. Jaume COLLBONI i CUADRADO, de la candidatura del PSC, que pronuncia el discurs següent:

“Gràcies a tots i a totes. Alcaldessa, regidores i regidors, autoritats, representants de diferents associacions i col·lectius de la ciutat, amigues i amics, bona tarda a tothom.

Vull que les meves primeres paraules com a regidor de Barcelona —un honor que té algú com jo, un noi del Baix Guinardó—, i com a president del Grup Municipal Socialista en aquest magnífic Saló de Cent des d'on des de fa més de sis segles es regeix la ciutat, siguin de felicitació i el desig d'encerts a la nova alcaldessa de Barcelona, la Sra. Ada Colau.

I siguin també de reconeixement a la tasca que ha fet el senyor Trias, com a alcalde sortint.

Les barcelonines i els barcelonins van parlar a les urnes el passat diumenge 24 de maig, manifestant una inequívoca voluntat de canvi, amb una majoria de progrés i en el consistori més plural de la història democràtica de Barcelona, i en què la formació política que vostè encapçala, alcaldessa, va ser la que va obtenir més vots.

Avui, els 41 regidors i regidores electes ens hem pronunciat sobre la investidura de la màxima representació de la ciutat i nosaltres ho fem des de la coherència, amb la voluntat popular expressada a les urnes, en coherència amb el nostre projecte i model per Barcelona, i en coherència amb allò que els socialistes som i representem a la ciutat de Barcelona; un model de ciutat socialment just, econòmicament pròsper, culturalment obert, fet des de la participació i la complicitat de tots els barcelonins i barcelonines i amb vocació d'avantguarda i de ser una ciutat del món.

Vull refermar el meu compromís, el dels regidors i les regidores socialistes amb el seus ciutadans i ciutadanes. Una llarga trajectòria de treball i passió per Barcelona ens avala. Amb humilitat i amb fermes conviccions farem tot el que estigui a les nostres mans per ser dignes d'aquest llegat.

Ho farem, seguint l'estela dels que ens han precedit, honorant i treballant des de la institució a la que avui ens incorporem com a regidors i regidores, però també a peu de carrer, des de la ciutat. Afegirem la nostra nova condició de regidors a la que teníem prèviament, a la de ciutadans compromesos amb el progrés, amb el socialisme i amb Barcelona, que seguirem essent i exercint.

La Barcelona d'avui és una ciutat reconeguda i admirada arreu. Amb empenta econòmica, oberta i acollidora, mediterrània més que mai, creativa, amb una societat civil forta i activa en molts àmbits.

És la Barcelona hereva d'un model de progrés que entre tots hem contribuït a fer.

La Barcelona democràtica, la que va ser liderada per alcaldes socialistes i governs de progrés amb ICV i en algunes etapes també amb ERC, dels tripartits que de vegades alguns critiquen, va experimentar una transformació històrica i sense precedents; millorant la qualitat de vida urbana, fent que cada plaça o carrer fossin dignes de ser de Barcelona, fent que cada barri tingués a l'abast la cultura, l'esport, el transport públic i el serveis que ens igualen com a ciutadans. Fent ciutat i, alhora, donant un contingut únic i singular al nom de Barcelona davant del món.

Tanmateix, a la pitjor crisi econòmica dels darrers 80 anys s'han sumat les receptes equivocades d'una austeritat malentesa, que ha arrabassat amb els drets socials bàsics dels que gaudíem en una societat del benestar.

Uns drets a la salut, l'educació, l'habitatge, fruit de les reivindicacions i el treball de moviments socials, veïnals, sindicals, i de les polítiques de transformació social feta pels governs de progrés. La combinació de crisi econòmica i polítiques d'austeritat equivocades ens han deixat una ciutat amb més desigualtats que mai, amb un risc cert de fractura social i territorial i en una profunda desconfiança en unes institucions que no hi han donat solució fins ara.

El meu grup compromet el seu suport a tots els esforços que es facin en aquest sentit, i que per a nosaltres han de tenir dos eixos prioritaris en aquest mandat.

En primer lloc, la generació d'activitat econòmica i creació de llocs de

treball. El treball, amb drets i de qualitat, és la primera font d'igualtat. Des de l'Ajuntament no es pot fer tot, però es pot fer molt.

Fem-ho, i fem-ho sense demora. Posem la capacitat de la ciutat al servei de la reactivació econòmica. Donant confiança i estabilitat, demostrant que Barcelona és una ciutat d'oportunitats en especial per a la petita economia dels professionals, les pimes i els autònoms. I, alhora, una ciutat de grans esdeveniments que mostren al món que la ciutat té capacitat d'atraure talent, inversions i creació de llocs de treball, com hem demostrat en la nostra història, amb els Jocs Olímpics i els grans congressos.

En segon lloc, el combat contra les desigualtats. Una lluita en què l'Ajuntament ha de posar els seus recursos, econòmics, professionals, d'impuls, per aconseguir una ciutat a l'abast de tothom. Això vol dir transport públic assequible, vol dir escoles bressol públiques, vol dir habitatge digne, vol dir serveis bàsics garantits per a totes les barcelonines i els barcelonins.

Només si tots sentim que Barcelona, a més de ser reconeguda al món, és també la nostra ciutat, la ciutat on poder desenvolupar el nostre projecte de vida, on treballar, on estimar, on formar-se, on ser lliures, només així, fent una Barcelona entre tots i per tots, ens retrobarem amb la millor Barcelona.

Per a nosaltres, els socialistes, la millor Barcelona és aquella que s'ha expressat i realitzat en plenitud en la seva etapa democràtica, una ciutat que ha estat reconeguda durant molts anys com a l'avantguarda de les polítiques urbanes, culturals, socials, esportives, de gestió pública, de participació democràtica i que s'ha conegut com a model Barcelona.

La Barcelona que van somniar, pensar, planificar i liderar els alcaldes Serra, Maragall, Clos i Hereu i per la qual nosaltres, els socialistes, sentim l'orgull del llegat rebut, però també la humilitat del qui sap que tot encara està per repensar i per fer.

Reivindico avui i aquí, de manera clara i explícita, l'essència d'aquest model Barcelona, però que evidentment s'haurà de posar al dia assumint els reptes de futur: una economia al servei de les persones, un creixement sostenible, el govern de la diversitat i el pluralisme, una democràcia exigent.

L'essència d'aquest model, del que Barcelona és, d'allò per què nosaltres vetllarem és una Barcelona com a projecte polític i col·lectiu propi. Una Barcelona que no se subordina a cap altra instància institucional ni a cap altra causa que no sigui a si mateixa i al benestar dels seus ciutadans i ciutadanes.

Una Barcelona construïda i governada des del pluralisme, la diversitat i fins i tot l'heterodòxia. Pensant en tothom i per a tothom. Per sobre de partidismes i dogmatismes. Sense preguntar d'on ets, d'on vénis, a quin déu preguntes o quina llengua parles.

Una Barcelona liderada i construïda des de l'àmbit públic, des del lideratge clar, decidit i ambiciós del Govern de la ciutat, però sempre amb la complicitat, la col·laboració i la participació de la rica i potentíssima societat civil barcelonina; les seves entitats, sindicats, món cultural i esportiu...

Una col·laboració publicoprivada que ha de continuar desplegant tot el seu potencial, sempre en interès general de la ciutat, mai en l'interès d'uns pocs.

Una Barcelona capital del món. Perquè Barcelona ho és també per la seva projecció, perquè continuem dient amb orgull que som de Barcelona, perquè Barcelona és exemple al món, és cosmopolita i importa i exporta talent, activitat, innovació. Amb una irrenunciable vocació de lideratge del sud d'Europa i de la ribera mediterrània.

L'alcalde Maragall, en la seva primera presa de possessió, en aquest mateix Saló de Cent, ens deia que el lligam amb l'àrea metropolitana era part del futur de la ciutat. Després de moltes circumstàncies adverses, aquesta àrea metropolitana és una

realitat administrativa, però encara no plenament política. La Barcelona municipi ha de ser protagonista i líder de la Barcelona real, estimulant i reconeixent també els lideratges de les ciutats que en formen part.

Barcelona, expressant la seva personalitat i el seu potencial cultural i econòmic, és com pot fer la millor aportació i el millor servei com a capital de Catalunya al conjunt del país, a la seva identitat cultural, lingüística i nacional.

I això per als socialistes és compatible i complementari al paper que haurà de tenir Barcelona en la futura Espanya federal, com l'altra gran capital de l'Estat.

Referent en la gestió pública eficient, descentralitzada i amb capacitat econòmica per transformar la ciutat. Amb uns funcionaris i professionals del sector públic, als quals vull agrair la seva feina, sense els quals no s'explicaria la qualitat dels serveis que ha donat la ciutat.

Una Barcelona descentralitzada, amb uns districtes i uns barris participatius, generadors de projectes, gestors de la proximitat. I una Barcelona cohesionada. Que progressa unida. Una ciutat amb barris compactes, amb comerç i activitat de proximitat, amb els serveis socials bàsics garantits. Una Barcelona socialment cohesionada. On cada racó de la ciutat sigui ciutat.

Vuit característiques que capturen l'essència del bo i millor del model Barcelona. Un model que, certament, cal actualitzar i posar al dia. La globalització creixent de l'economia, la desregulació poc pensada en certs àmbits, les demandes de més democràcia, el mateix paper creixent de les ciutats i de les metròpolis al món ho fan necessari.

Comprometo els esforços del meu grup a aquesta tasca, al mateix temps que ofereixo la nostra col·laboració per posar a disposició de la ciutat i de la seva nova alcaldessa, com sempre ho ha estat, l'experiència d'un llegat i d'un model amb moltes més llums que ombres i admirat arreu.

El que estic proposant, en definitiva, quan parlem de fixar les noves prioritats de Barcelona en el combat contra l'atur i les desigualtats i quan defenso fer-ho actualitzant el model Barcelona és per refer el pacte social que s'ha trencat en aquest mandat a la ciutat.

Aquest és el gran repte de Barcelona ara i aquí. I probablement no només de Barcelona.

El darrer mandat ens deixa una ciutat més dual i amb una major fractura social. Molts ciutadans i ciutadanes senten que la ciutat no s'ha ocupat prou d'ells, se senten desatesos.

La ciutat s'ha vist a si mateixa més desigual entre persones i territoris, menys assequible pels veïns i veïnes i sense un projecte col·lectiu engrescador.

L'alcalde Hereu alertava fa quatre anys en aquest mateix Saló de Cent i amb motiu de la presa de possessió de l'alcalde Trias, al qual també volem fer una reconeixement a la seva tasca, que era "irrenunciable la defensa dels drets socials dels barcelonins". Afegia Hereu: "Rebutgem les retallades indiscriminades d'equipaments, serveis i prestacions en salut, educació i serveis socials, i exigim una visió i una acció que abasti els 73 barris de la ciutat. Perquè el benestar a tots els barris, sense excepció, ha de continuar sent el tret distintiu, la millor unitat de mesura de la Barcelona cohesionada."

Paraules d'una vigència colpidora que faig meves i que expressen, crec, amb nitidesa la necessitat de refer el pacte social a la ciutat.

A aquesta tasca també comprometo el treball i l'esforç dels regidors socialistes.

Avui els 41 regidors i regidores, representants de la voluntat popular dels barcelonins, iniciem una nova etapa. Una etapa que necessitarà més política que mai. Una política sustentada en valors. No hi ha gestió sense política i no hi ha política sense valors.

La nostra mà com a grup de l'oposició estarà estesa a l'actual grup de la majoria, BCN en Comú, però el nostre diàleg i col·laboració per objectius també romandrà obert a la resta de grups: Convergència i Unió, Ciutadans, ERC, PP i la CUP. Són temps de diàleg i d'acords per fer governable la ciutat. Perquè Barcelona no s'aturi.

Alcaldessa, al nostre entendre, els barcelonins i les barcelonines han entès que calia un canvi al govern de la ciutat per afrontar aquests reptes. Però ho han fet demanant acords i diàleg entre les formacions polítiques que conformem aquest nou consistori, que forma, tal com he dit al principi, el consistori més plural des de la recuperació de la democràcia.

També ens han demanat que parlem i treballem per Barcelona primer. Una ciutat que no vol subordinar-se a d'altres institucions ni causes que no siguin les dels seus ciutadans i ciutadanes.

Ho dèiem fa quatre anys, ho hem repetit a l'oposició i a la campanya i ho repetim avui. Barcelona ha de ser l'objectiu. Barcelona és on ens podem trobar. El primer i l'únic objectiu del Govern de la ciutat i de l'Ajuntament en el seu conjunt.

Alcaldessa, el meu grup, amb el vot favorable que ha emès avui a la seva investidura, vol fer un gest explícit de confiança en la seva capacitat d'interpretar quines són les prioritats de Barcelona avui; no és un xec en blanc, és un gest de confiança, de saber aprofitar el bo i millor del llegat del model Barcelona, de la seva gent, de les seves associacions, del talent compartit; per establir ponts de diàleg amb la ciutadania, però també amb els representants de totes les formacions polítiques i, finalment, de governar per tots els barcelonins i les barcelonines en coherència amb la voluntat de canvi expressada a les urnes.

Estarem atents a veure la concreció d'aquestes prioritats en el futur Pla d'Actuació Municipal que voldríem com més aviat millor i en els pressupostos municipals d'enguany.

Estarem atents i disposats a col·laborar, i aquesta investidura és un senyal clar en aquest sentit, però també a fer la nostra tasca, com a grup de l'oposició que som, de fiscalització i de control de la tasca del Govern.

Sra. Colau, li desitjo tot l'encert i tota la sort al servei de la nostra estimada ciutat.

Visca Barcelona!"

Intervé, a continuació, l'Im. Sr. Alfred BOSCH i PASCUAL, de la candidatura d'ERC que pronuncia el discurs següent:

"Bona tarda, alcaldessa, regidores, regidors, amics...

L'última persona que vaig sentir parlar des d'aquest faristol va ser el meu pare, en ocasió del meu casament, fa vint anys. I les primeres paraules que voldria dir aquí són per recordar-lo i honorar-lo, i perquè tothom sàpiga i que ho sàpiga la meva mare, aquí present, els meus fills, aquí presents, que de vegades no és fàcil honorar la integritat, l'enteresa i la generositat d'aquells que ens han precedit, però ho hem d'intentar. I és el que venim a fer avui aquí.

Avui diem que SÍ a Barcelona, i descartem el discurs del NO, el de la por. La por que ha emergit, diria que sense prou motiu, durant les darreres setmanes. Ara és el moment de dissipar temors infundats i nosaltres, Esquerra Republicana de Catalunya, que no hem guanyat les eleccions, però que som tercers (ex aequo), creiem que podem contribuir a fer guanyar la Barcelona del SÍ, la ciutat en positiu.

El primer que hem de fer és felicitar Ada Colau, alcaldessa de la ciutat. I deixar ben clar que la seva opció, tot representant la protesta de molta gent, al mateix temps ha reflectit el canvi i la fe en el futur que també compartim altres opcions. Avui hem fet un vot especial per la gent que ho està passant malament; les persones que han perdut algú estimat, que han perdut la feina, que han perdut la casa, que han

perdut la sort... però que no han perdut l'esperança. Estem amb vosaltres, i vosaltres esteu en nosaltres.

En això coincidim plenament amb Ada Colau, i deixeu-me que ressalti aquesta coincidència perquè és per això que els militants d'ERC fa uns dies vam valorar per votar la investidura. Deixeu-me afegir que l'Alcaldia sempre ha recaigut en el candidat més votat. Bona part dels caps de llista que avui som aquí ho hem anat apuntant en campanya; doncs bé, ara és l'hora de complir.

Volem que a Barcelona hi governi l'esperança. Volem ajudar a dissipar les pors i desconfiances. El nostre suport és un suport a Barcelona; volem que cada dia sigui més justa, més pròspera i més democràtica. Amb una administració al servei del ciutadà que l'escolti i li faci la vida més fàcil i millor. Esperem i desitgem que Ada Colau, en aquesta legislatura, encarni aquests progressos.

També confiem que liderarà la ciutat. I no us amagaré que m'hauria agradat ser al seu lloc. Però tampoc no us amagaré que els ideals que sempre hem defensat van més enllà dels noms propis i de les sigles, i és per això que fem vots perquè Ada Colau pugui ser, en aquesta mateixa legislatura, tan aviat com sigui possible, la primera alcaldessa de la capital de la República Catalana.

Volem contribuir a l'estabilitat de la ciutat. Serem la garantia del progrés social, el procés nacional i la regeneració democràtica. Ara els guanyadors tenen la responsabilitat de governar, no hi ha discussió; i els que hem tret bons resultats tot i no ser primers, tenim la responsabilitat d'ajudar la ciutat. Això és el que pensem que hem de fer, des de la independència de criteri que cal preservar. Els càrrecs institucionals no són la finalitat última, són una eina de la qual sovint és raonable prescindir. Som l'esquerra responsable i farem tot el possible perquè la ciutat avanci.

Els darrers dies, amb BeC hem vist signes evidents d'apropament mutu, que valorem en positiu. Mirarem d'avançar tant en l'eix social com en el nacional, que no són dues coses diferents, sinó un conjunt indestruïble, perquè la nació es basa en la societat, i la societat constitueix una nació. La gent d'esquerres, lluitadora, que al llarg dels anys s'ha oposat a les injustícies, sempre ha estat la més ferma defensora d'emancipar el país. Les persones que més pateixen són les que entenen millor que cal un canvi radical per anar cap a una república d'igualtat.

Voldríem que la complicitat es fes extensiva a altres forces aquí presents, en la línia de compromisos de ciutat que han de servir per millorar la vida dels nostres veïns. També voldria donar la benvinguda a una nova formació com la CUP Capgirem Barcelona, amb qui ens uneixen conviccions profundes, i amb quiestic segur que aviat començarem a pensar a sumar esforços.

Una salutació a l'alcalde sortint, Xavier Trias, un senyor de cap a peus, a qui aprecio molt, com ell sap. Entendràs millor que ningú, Xavier, que no venim a trencar res sinó a cosir. Et resultarà evident, més que a ningú, que la col·laboració que volem encetar ara amb l'alcaldessa Colau no és tan diferent de la que ens va portar a votar-te la investidura ara fa quatre anys. Ni tan diferent de l'esperit que el 2012 ens va portar a investir Artur Mas com a president de la Generalitat. Sigui amb el Govern de Catalunya, sigui amb el Govern de Barcelona, estem per avançar i millorar des de la col·laboració.

No voldria deixar de saludar el meu predecessor com a president del nostre grup municipal, Jordi Portabella. A ell li ha tocat superar hores molt complicades del nostre passat, i no puc fer altra cosa que honorar el seu llegat i provar de millorar-lo a partir de les conviccions que compartim. La nostra aposta sempre ha estat una aposta clara i tenaç, basada en tres eixos irrenunciables i indestruïbles; igualtat, honestedat i capitalitat d'estat.

Barcelona va establir un model de prosperitat en l'edat mitjana, a través de l'intercanvi i el talent. Aquest Saló de Cent va iniciar una participació ciutadana fa prop de 700 anys que avui tornem a veure, sota les mateixes voltes. Això és un

prodigi; amb algunes interrupcions, el que estem fent avui s'ha fet centenars de vegades... no us impressiona? Més tard, Barcelona va culminar una revolució industrial sense tenir ni ferro ni carbó, ni grans cursos fluvials. Un cas únic al món. Ara aquesta ciutat mediterrània, emprenedora, igualitària, diversa, ha de tornar a fer un prodigi. Sense tenir un Estat a favor, ha de ser líder de la primera revolució del segle XXI, la més transformadora, la més social: la independència de Catalunya.

Per què defensem aquest ideal? Doncs perquè nosaltres, com vosaltres, com tots, estimem Barcelona. No li volem cap mal, no volem posar en risc ni oportunitats ni llocs de treball. Per això tenim projecte propi, que defensarem sempre. O sigui que em tindreu a la ciutat durant uns quants anys, donant el millor de mi i a punt per tornar a les urnes quan toqui amb un balanç d'entrega i generositat i amb ànim guanyador, no pas per fer una Barcelona excloent per als que pensen com nosaltres, sinó per fer la ciutat de tothom. De todos los barceloneses, hablen la lengua que hablen, piensen lo que piensen y vengan de donde vengan. Lo más importante no es de dónde venimos, sinó dónde queremos ir todos en democracia.

Regidores, regidors, alcaldessa, amigues, amics. Que compartim Barcelona. Que creixi en igualtat. Que respiri. Que alci el vol. Que sigui digna dels nostres fills i de tots els que algun dia, ben aviat, viurem a la millor ciutat del món.

Visca Barcelona lliure, justa i pròspera.”

Intervé, a continuació, la Ima. Sra. Carina MEJÍAS SÁNCHEZ, de la candidatura de Ciutadans, que pronuncia el discurs següent:

“Buenas tardes,

Quiero que mis primeras palabras sean para felicitar a la nueva alcaldesa. Desde la distancia ideológica que nos separa, siempre es de celebrar que una mujer adquiera tan alta responsabilidad, y espero que la desempeñe con éxito, sobre todo con acierto; porque sus aciertos serán buenos para todos.

También quiero expresar mi reconocimiento al alcalde Trias por su dedicación a esta ciudad y por su amistad, que me ha concedido siempre.

Digníssimes autoritats, regidores, regidors, ciutadans, ciutadanes, amics i família, permeteu-me en primer lloc que, en nom del Grup Municipal de Ciutadans, agraeixi la vostra presència avui aquí, en un moment solemne, emotiu i que, per a mi, és molt més que un acte institucional.

Avui es constitueix un nou ajuntament, nascut d'unes eleccions democràtiques dins del nostre marc constitucional. I malgrat que pugui semblar una cosa rutinària, considero que en aquest moment és necessari destacar uns aspectes tan importants, i que tants sacrificis va requerir a la societat espanyola, com són la democràcia i la Constitució.

Avui tinc l'honor de dirigir-me a tots vostès en nom dels gairebé vuitanta mil barcelonins que han donat suport a la candidatura de Ciutadans a les passades eleccions municipals, i que ens ha fet l'encàrrec de representar-los i de ser la seva veu aquí a l'Ajuntament de Barcelona.

Ciutadans s'ha convertit els últims anys en una força política protagonista i decisiva en l'escenari polític, malgrat que el Sr. Bosch no ens vulgui donar el lloc que ens pertoca. Ja fa anys, però, que va assumir el compromís de treballar per Barcelona, Sr. Bosch, i, en aquesta ocasió, els ciutadans ens han donat suport atorgant-nos una representació de cinc regidors, igual que a vostès, però amb uns quants vots més. I, això, també s'ha de reconèixer, Sr. Bosch, malgrat que moltes vegades resulti difícil.

Per a nosaltres és un honor, és un orgull, és un privilegi, però també és una grandíssima responsabilitat, i l'assumim i som conscients de la il·lusió i l'esperança que ha dipositat en nosaltres moltíssima gent, moltíssims barcelonins i barcelonines, amb qui estem fermament compromesos amb l'impuls de la millora de la qualitat democràtica, i de la recuperació de l'ètica pública, i també de la reactivació econòmica i també de les polítiques socials.

Però també estem convençuts que el seu suport es deu al ferm compromís de Ciutadans per fer de Barcelona un projecte d'il·lusió col·lectiva, que no se circumscriu únicament i exclusivament a l'àmbit de Barcelona, sinó també a Catalunya i al conjunt d'Espanya; que integri tota la societat espanyola.

Volem fer de Barcelona una ciutat plural, oberta al món; i rebutgem fermament les polítiques que tracten de dividir i enfrontar la nostra societat, i ens oposarem amb fermesa a qualsevol intent de sotmetre la ciutat a processos separatistes. En això també ens tindran en la distància, Sr. Bosch.

Ciutadans actuarà com un partit responsable i exigent, des de la centralitat política, a la qual, de manera inversemblant, sembla que tothom hagi volgut renunciar; uns perquè han provocat un deteriorament considerable de la qualitat democràtica i de les nostres institucions, altres perquè volen convertir Barcelona en el seu laboratori de populisme social i, altres, perquè volen impulsar l'enfrontament i la divisió dels barcelonins, posant en risc la convivència i la cohesió social.

Ciutadans, que es convertirà realment en l'alternativa política, defensarà aquesta centralitat política, la moderació, la seguretat jurídica i el respecte institucional.

Assumim el resultat de les urnes, i com a tercera força política col·laborarem en tot allò que sigui positiu per millorar les condicions de vida dels barcelonins, però farem una sòlida oposició a les decisions que perjudiquin la imatge de Barcelona, la seva economia productiva o la creació d'ocupació.

Serem a l'oposició, sí, des d'on intentarem, també, provocar canvis; canviar les coses, sempre amb un esperit crític i lleialtat institucional, però des del ferm compromís amb el progrés econòmic i social de Barcelona, i amb una sèrie de prioritats. Perquè és cert, i molts dels qui m'han precedit en l'ús de la paraula s'hi han referit, que és l'hora de cuidar les persones; i Ciutadans treballarà per situar les persones en el centre d'aquestes polítiques públiques, per lluitar contra la precarietat i la pobresa i per garantir a tots els barcelonins unes condicions de vida dignes, de manera que Barcelona sigui una ciutat que no deixi ningú al marge del progrés.

Barcelona s'ha de singularitzar per com tracta els seus ciutadans, i això significa incidir més directament en la prestació de serveis personals, fins la creació

d'entorns dignes, accessibles, nets, acollidors i segurs als nostres barris.

Però per a Ciutadans també serà una batalla evitar, posar en contradicció, aquest desenvolupament social amb el desenvolupament econòmic. I farem oposició davant les decisions que, com algunes de les que hem sentit aquests dies, posin en risc esdeveniments que són el motor de la nova economia, que perjudiquin l'economia productiva i la creació d'ocupació, que és el que garanteix que el màxim nombre de barcelonins i barcelonines participin del creixement econòmic i puguin desenvolupar i tirar endavant el seu projecte vital.

Barcelona és social o no serà, però per a nosaltres el desenvolupament econòmic és la millor eina per donar noves oportunitats al progrés social de les persones.

Ara ha arribat el moment de deixar l'activisme i de passar a l'acció de govern, a la responsabilitat i a la gestió; ara són a les seves mans, alcaldessa, les responsabilitats de gestionar Barcelona. L'Ajuntament de Barcelona ja no és la representació d'una idea, és la institució de tothom, siguin quines siguin les seves idees; i no permetrem que s'ignori o que es menystingui a gran part de la societat barcelonina negant-se al diàleg amb els qui representem. Nosaltres serem la seva veu i parlarem en nom seu.

I volem recordar que un alcalde, una alcaldessa en aquest cas, és el representant d'una institució democràtica i, per tant, la seva legitimitat neix de l'estat de dret, que és el fonament de l'administració local i, per tant, des de Ciutadans serem exigents en el respecte al compliment de les lleis, que ni es poden desobeir, ni se'n pot promoure la desobediència, perquè contra l'abús de poder sempre ens quedarà la justícia. I si es considera que hi ha lleis injustes, en tot cas cal promoure els canvis legislatius necessaris a través dels procediments adequats, de les majories democràtiques, del diàleg i de l'acció de govern.

L'Ajuntament de Barcelona no té competències per modificar la llei hipotecària ni la d'arrendaments urbans, però sí que té recursos suficients per crear un parc d'habitatge públic, com el que tenen totes les grans capitals europees i que se'ns ha negat a nosaltres després d'anys de grans transformacions urbanístiques, i de governs que han estat en mans de suposats progressistes.

Barcelona també necessita una administració àgil al servei dels ciutadans, una fiscalitat més justa, que permeti oferir serveis de qualitat, bons serveis educatius, bons serveis culturals i que faci de Barcelona ciutat de referència.

Des del 24 de maig, alcaldessa, no hem sentit res de tot això, i esperem que a partir d'avui sentim parlar del que veritablement interessa els barcelonins.

El que s'espera de nosaltres és que servim els interessos de la majoria, que defensem tot allò que tenen en comú els barcelonins, la defensa d'allò que és compartit. La política municipal no té més sentit que donar resposta a les necessitats de les persones; cal estar al seu costat, escoltant-les, dialogant, construint conjuntament aquesta ciutat del futur que haurem de llegar als nostres fills. Perquè els visitants que vinguin a Barcelona no vinguin a veure on vivim, sinó com vivim.

Més enllà del nostre ideal polític, estic convençuda que darrere de l'exercici d'aquesta responsabilitat política que avui vostè assumeix hi ha uns valors que compartim la resta dels representants dels grups municipals. Barcelona és una ciutat mil·lenària, que ha lluitat, però que sempre s'ha refet, i avança quan suma esforços, per la convivència, la cohesió social, la unitat, el diàleg i el respecte a la diversitat de tots aquells que, nascuts aquí o fora, han fet de Barcelona casa seva i on somien un futur millor per als seus fills.

Crec que puc parlar en nom dels meus companys de grup municipal, que avui s'estrenen i que estan emocionats, i dir-los que els regidors de Ciutadans treballarem per vocació de servei a Barcelona, per fer una ciutat on imperin els valors positius: la cohesió social, la sostenibilitat, l'honradesa, la gestió eficient dels

recursos públics, la democràcia i la solidaritat. Aquest és un ferm compromís perquè Barcelona torni a ser una gran ciutat de la qual tots, pensem el que pensem, tinguem les idees que tinguem, ens sentim orgullosos.

Moltes gràcies.”

Intervé, a continuació, l'Im. Sr. Xavier TRIAS i VIDAL DE LLOBATERA, de la candidatura de CiU, que pronuncia el discurs següent:

“Alcaldessa, regidores i regidors, autoritats, amigues i amics, barcelonins i barcelonines,

Molt bona tarda a tothom,

Voldria, en primer lloc, felicitar la nova alcaldessa de Barcelona, la Sra. Ada Colau, que assumeix l'alcaldia després d'haver estat la cap de llista més votada a les eleccions municipals del passat 24 de maig.

Els barcelonins i barcelonines van elegir democràticament els seus representants, i han decidit que el Consell Municipal estigui format per set forces polítiques molt diferents. Una imatge de la realitat de la ciutat, amb formes de pensar i ideologies molt diferents que el nou Consistori haurà de representar.

A partir d'avui el govern de la ciutat queda en les mans de la nova alcaldessa.

Aquest Saló de Cent representa des de fa molts segles l'autonomia i la força política de Barcelona com a capital de Catalunya, expressada avui en la seva Carta municipal.

Aquest Consell Plenari és un exemple clar de l'alternança que ha de presidir sempre tot sistema democràtic. El govern de Barcelona és fruit d'un pacte de ciutat i d'acord amb uns objectius compartits per la majoria de ciutadans.

No ho oblidem. Tots nosaltres, regidors i regidores, tenim el mandat dels barcelonins i barcelonines de fer avançar la nostra ciutat. Uns des del Govern, i els altres des de l'oposició.

Per això, des del Grup Municipal de Convergència i Unió no renunciem a seguir fent realitat el nostre projecte de la ciutat de les persones. Aquest proper mandat ho farem des de l'oposició, oposició dura però amb una actitud responsable i positiva, en benefici del futur de la ciutat.

Hem governat durant els últims quatre anys la ciutat de Barcelona. És evident que ens hauria agradat ser-hi més temps. Però la voluntat de la ciutadania ha estat una altra. Aquesta és avui una realitat que cal assumir i acceptar, la possibilitat de l'alternança. Des d'una oposició exigent, però alhora constructiva, encarem el futur erigint-nos com a alternativa sòlida de govern. Amb un únic objectiu: treballar per un millor benestar de la ciutat. Treballar perquè ningú quedi enrere, i atendre aquells que ho passen més malament.

Només 17.000 vots separen la primera força de la segona. Aquest fet ens obliga a treballar més que mai, a ser més oposició que mai. Aquest nou govern neix feble, en minoria. Haurà de ser molt sensible al principal grup de l'oposició, amb 10 regidors.

CiU treballarà amb la col·laboració de molta gent, societat civil, entitats, associacions. Perquè entre tots, tots junts fem Barcelona, tots junts construïm una de les millors ciutats del món.

Vull deixar ben clar que continuo i continuaré compromès activament amb la meva ciutat, i que seguiré treballant per ajudar a construir una ciutat més pròspera i socialment més justa.

Aquesta és la millor proposta que puc fer com a cap de l'oposició. Un reconeixement a tots els que ens varen fer confiança.

Crec que entre tots hem sabut interpretar correctament els resultats electorals. Tenim un ajuntament fragmentat, amb set forces polítiques. Es necessiten

21 regidors per governar i fer realitat els projectes de futur. Per això caldrà que, entre tots, siguem capaços d'arribar a enteses i pactes de ciutat.

Encarem aquest nou mandat municipal amb reptes pendents molt importants per al futur. La millora de l'ocupació i la lluita contra la precarietat; l'aposta per un habitatge digne per tothom; la bona gestió del turisme, principal font de riquesa a la ciutat. I combatre les desigualtats, unes desigualtats que s'inicien el 2007 i que el Govern municipal sortint ha treballat intensament per frenar-les de forma progressiva.

Haurem de treballar i implicar-nos a fons per donar resposta a aquests reptes. Nosaltres ho farem amb lleialtat i mà estesa a tothom, també al Govern de la ciutat.

Així hem treballat tots aquests anys a l'Ajuntament, des del Govern i també des de l'oposició. En el futur serà molt important mantenir aquests nivells d'entesa; ens ho exigiran els nostres ciutadans. Entesa en temes de ciutat bàsics que tots compartim, com la reactivació econòmica, l'atenció a les persones més vulnerables i l'accés a una educació de qualitat.

Aquestes penso que han de ser les prioritats bàsiques sobre les que haurà de treballar el nou Consistori. Sortosament, la situació econòmica actual no és la mateixa que la de fa quatre anys. Veníem d'un període en què l'atur havia augmentat en 50.000 persones entre el 2007 i el 2011, cosa que havia disparat les desigualtats entre les rendes més altes i les més baixes.

La crisi que també ha tingut un impacte molt negatiu en la majoria de les classes mitjanes de la nostra ciutat. Persones i famílies que, tot i tenir feina, han vist disminuir el seu poder adquisitiu. Les dades d'atur ens fan ser moderadament optimistes, però no podem abaixar la guàrdia.

Tot i que encara no hem sortit de la crisi, les perspectives econòmiques són positives. L'atur baixa mes a mes, i hem de seguir mantenint aquesta tendència. Per alimentar aquesta tendència a la baixa, cal que mantinguem uns nivells importants d'inversió pública, el foment de polítiques proactives d'ocupació —assolint un compromís amb les empreses— i l'atracció d'inversió estrangera.

No hi ha varetes màgiques per lluitar contra l'atur. Es necessita un treball constant i rigorós, atent a les oportunitats i saber-les aprofitar.

Cal posar al servei de les persones la potent capacitat inversora de l'Ajuntament, per generar nous llocs de treball i oportunitats de futur. Ajudar des de l'administració aquelles persones amb més dificultats per trobar feina.

Construir sobre la base de la nostra economia diversificada —indústria, comerç, turisme, serveis, logística, noves tecnologies—. Això és molt important i cal mantenir-ho. Però apostar també per sectors estratègics de futur —el Mobile World Congress i les noves tecnologies—. Valoro molt positivament l'acord assolit entre tots els partits.

Hem de continuar fent aquesta aposta pels nostres sectors estratègics de futur, com la tecnologia mòbil, les *smart cities*, la indústria avançada, el vehicle elèctric, les energies netes, la biomedicina i la nàutica.

Tenim unes infraestructures de primer nivell —port, aeroport, alta velocitat, Zona Franca, Fira, Mercabarna—; una plataforma econòmica i logística amb accés als principals mercats d'Europa, Àsia, Àfrica i Amèrica Llatina.

Barcelona i la seva àrea metropolitana (3,2 milions de persones) es troben en una posició envejable per col·laborar i competir amb les principals ciutats del món.

Mantenir aquesta potència econòmica requereix un treball constant. Hem de continuar treballant entre tots perquè la ciutat no s'aturi. Així, les exportacions i la inversió estrangera han servit per situar-nos com a principal capital

econòmica del sud d'Europa i de la Mediterrània.

Hem aconseguit aturar el cop més fort de la crisi, ara cal que no ens equivoquem i seguim sent la punta de llança de sortida de la crisi. És el que ens pertoca com a capital de Catalunya.

Això vol dir mantenir unes finances sanejades. Deixem el Govern de la ciutat de Barcelona amb una fortalesa financera envejable i vetllarem perquè el nou govern la mantingui.

Vaig rebre per part de l'anterior govern un ajuntament relativament sanejat, és veritat. Però amb un dèficit de 800 M€ que aquests quatre anys hem anat reduint. Aquesta ha estat la meua obsessió aquests quatre anys. No fer dèficit, pagar a trenta dies, generant estalvi brut per poder invertir en projectes de futur. Una solvència financera que hem posat al servei de les persones, incrementant un 43% les partides socials del pressupost municipal.

Des de l'oposició volem seguir prioritzant el vessant social de la nostra acció política. Continuarem treballant als barris, fent costat a les entitats del tercer sector, apostant per iniciatives d'economia social.

No n'hi ha prou amb el treball que fa l'Ajuntament; és imprescindible, però no és suficient. Cal estar en sintonia amb les noves realitats socials, i donar suport a iniciatives innovadores d'atenció a les persones.

Aquesta mateixa actitud proactiva i innovadora la necessitem per fer front al repte de l'habitatge. Destinant recursos propis a la construcció d'habitatge.

Exigirem el manteniment de l'exigència, l'excel·lència i els bons nivells de valoració assolits pels nostres serveis públics (neteja, seguretat, transport públic, manteniment). Els indicadors de la feina feta per la Guàrdia Urbana i els serveis de neteja són extraordinaris, i ens ajuden a tenir una valoració molt important per part dels ciutadans i ciutadanes de Barcelona.

Cal que entre tots continuem treballant perquè Barcelona sigui una ciutat més confortable a tots nivells. Una ciutat accessible, amb espai per als vianants, amb un urbanisme de qualitat.

Estarem amatents al desenvolupament de les grans transformacions urbanístiques en marxa —Glòries, Vies de Sants, Can Batlló, Marina del Prat Vermell—. Uns projectes assolits gràcies al treball de tots i amb una gran implicació ciutadana en la seva definició.

Només des del diàleg i la bona entesa serà possible fer realitat altres grans projectes compartits amb la Generalitat, com l'arribada del metro a la Zona Franca, el trasllat de la Model, i d'altres iniciatives en marxa com l'Hospital del Mar o la construcció d'escoles molt necessàries.

Barcelona s'ha de mantenir com una ciutat de cultura, coneixement, creativitat, innovació i benestar. Això és el que ens defineix i ens fa diferents davant de les altres ciutats.

Vetllarem per impulsar l'excel·lència educativa de la nostra ciutat, des de l'escola bressol fins a la universitat. Barcelona és una gran ciutat universitària, i hem de treballar amb les nostres universitats per situar-nos millor en el mapa acadèmic internacional.

És molt important mantenir l'atapeïda agenda internacional de la ciutat. Barcelona no pot renunciar a seguir impulsant la seva projecció internacional, és de vital importància per al futur.

Tots aquests són punts sobre els que els grups municipals haurem de treballar i posar-nos d'acord. No és una feina fàcil, i certament cap grup polític podrà impulsar-los en solitari. Es necessitaran pactes de ciutat sobre molts temes.

Des de Convergència i Unió de Barcelona tenim un projecte de ciutat, i les idees clares. Per això ens mantindrem fermes a defensar la construcció d'una ciutat per a tots, i treballant perquè la ciutat no s'aturi.

Com he dit al començament, exercirem una oposició exigent però constructiva. Som l'alternativa sòlida i preparada per si un dia cal tornar a governar la ciutat.

Els propers mesos i anys, Barcelona haurà d'exercir amb més força que mai la seva capitalitat de Catalunya. És un clam democràtic el que demana poder decidir el nostre futur lliurement com a país.

Barcelona haurà de ser al davant i donar exemple com a capital. Ajudant a projectar els anhels de llibertat dels catalans i catalanes i de molts altres pobles i ciutats de Catalunya.

Avui és un dia en què cal felicitar la nova alcaldessa de Barcelona, i reconèixer el suport rebut per part d'altres forces polítiques en aquest plenari.

L'alcaldessa ens tindrà al seu costat en tots aquells projectes de futur, importants per a Barcelona.

Barcelona té molts projectes en marxa i no pot aturar-se.

Moltes gràcies a tots.”

Intervé, a continuació, l'Im. Sr. Gerardo PISARELLO PRADOS de la candidatura Barcelona en Comú, que pronuncia el discurs següent:

“Conciutadans i conciutadanes, representants institucionals i socials, veïns i veïnes de tots i cadascun dels 73 barris de la ciutat, ciutadana alcaldessa:

Per al Grup Municipal de Barcelona en Comú, aquesta sessió reflecteix un moment històric, extraordinari. Milers de barcelonins i barcelonines, sense demanar permís a ningú i desafiant el discurs de la por, han decidit obrir a la ciutat un nou cicle polític.

Aquest anhel de canvi ens compromet i ens responsabilitza.

Milers de veïns i veïnes que estimen la ciutat han dit alt i clar que senten que l'estan perdent, que no volen que Barcelona sigui un simple aparador, amb desigualtats creixents, amb precarietat i al servei d'uns quants.

Milers de veïns i veïnes que estimen la ciutat han dit també que no volen tenir unes institucions opaques, que no els escolten i que massa sovint converteixen la funció pública en un negoci privat.

Igual que el 15 de maig de 2011, aquest 24 de maig els electors han dit de manera molt clara que volen més i millor democràcia. Democràcia política i també democràcia econòmica. Aquí, a les institucions, però també als barris, a les escoles, a les empreses, als llocs de treball.

Aquesta reivindicació, almenys en part, no és nova. És una veu antiga.

És la veu de la Barcelona llibertària i republicana. La ciutat de Joan Peiró i de Lluís Companys.

És la veu de la Barcelona que sempre s'ha rebel·lat contra el centralisme, contra l'autoritarisme i les injustícies.

És la veu de la Barcelona que tantes vegades ha mostrat que és possible crear maneres de produir, de treballar, de viure, basades en la cooperació i no en la competència descarnada de tots contra tots.

Estem aquí amb la voluntat d'honorar i enriquir aquest llegat, que no és patrimoni de cap partit.

Ara que es fan tants càlculs i pronòstics sobre la governabilitat de la ciutat, potser convé recordar que la diversitat de regidors i regidores que tenim avui aquí és el fruit d'un fet incontestable: l'augment de participació en tots els barris de la ciutat, sobretot als barris més humils, d'aquells que havien perdut la il·lusió en la política municipal.

Els ciutadans i ciutadanes, sobretot aquells amb més dificultats, ens han donat una oportunitat per canviar i dignificar les institucions i per recuperar l'empenta que Barcelona sempre ha tingut.

No podem fallar-los. No tenim dret a frustrar la seva esperança ni a pensar només en els nostres interessos immediats. Si aquest consistori vol ser un autèntic parlament de la ciutat, farà falta molt diàleg i predisposició a aprendre els uns dels altres.

He escoltat atentament la resta de grups municipals. Agraeixo d'entrada la forma en què s'han expressat i celebros la voluntat de col·laborar que, uns amb més intensitat que altres, però tots de manera prou explícita, han mostrat en la seva intervenció.

Tenim per davant molts reptes compartits: el primer de tots, tornar credibilitat a la política. I això vol dir renovar les institucions de manera lleial, canviant les maneres de fer i mostrant que la funció pública no és un lloc per a l'enriquiment personal, sinó una activitat de servei a la ciutadania conforme a criteris de bé comú.

Per això convidem tothom, sense exclusions, a donar-nos suport, governant o des de l'oposició, des de l'acord o des de la diferència, per manar obeïnt: per manar obeïnt una ciutadania que exigeix ser particip real de les grans decisions i que exigeix, amb raó, solucions urgents i equitatives als problemes col·lectius.

Molts d'aquests problemes tenen a veure, certament, amb un tipus de capitalisme *financiarizado*, sense brides, que afavoreix la concentració de poder en poques mans, que amenaça la pervivència dels petits i mitjans emprenedors, que genera sofriment i desigualtats entre sectors cada vegada més amplis de la població i que posa en risc la supervivència mateixa de la vida al planeta.

Els homes i dones amb què ens hem anat trobant al llarg d'aquesta campanya electoral no esperen que fem l'impossible o que canviem aquesta realitat de la nit al dia. Però saben fonamentadament que si modifiquem algunes prioritats, si aconseguim acabar amb certs privilegis inacceptables i, sobretot, si emprenem des del primer moment un canvi cultural, de mentalitat, podem avançar en la construcció d'una ciutat en la qual la vida pugui ser viscuda amb dignitat.

La majoria de barcelonins i barcelonines estan convençuts que podem fer les coses millor i volen tenir aquesta oportunitat. No començant de zero, sinó aprofitant el que molts regidors i regidores abans de nosaltres, el que molts alcaldes del passat —es de Carles Pi i Sunyer al millor Pasqual Maragall—i sobretot el que milers de veïns i veïnes del comú ja han fet per aquesta ciutat.

En les eleccions del 24 de maig, Barcelona en Comú ha obert aquesta possibilitat. I ho hem fet a través d'una dona que encarna el millor que aquesta ciutat té per oferir.

Barcelona ja ha tingut algun alcalde d'origen popular. Hilari Salvador, l'últim alcalde de la Barcelona republicana, per exemple, era fill d'un pescador de la Barceloneta. Li va tocar ser alcalde d'una ciutat assetjada i bombardejada. Era un home de gran coratge, i molt sovint se'l podia veure al carrer dirigint les tasques de salvament poc minuts després d'un bombardeig.

Barcelona ha tingut moltes dones que han donat per la ciutat el millor de si mateixes. Montserrat Roig, María Mercè Marçal, l'exemplar María Salvo, que és avui aquí amb nosaltres, Emília Llorca, inoblidable lluitadora veïnal de la Barceloneta, i milers de dones, joves i grans, que batallen dia a dia perquè la vida sigui sostenible.

Avui assistim a un fet històric: investir alcaldessa una dona senzilla i valenta, que és nova en la política institucional, com molts de nosaltres, però que fa anys, com molts de nosaltres, que treballa per garantir drets, per aconseguir una societat justa, democràtica, sense exclusions i sense discriminacions.

Ada Colau, mare d'un petit barceloní a qui voldrà deixar un futur ple d'oportunitats i esperances, personifica un projecte col·lectiu, impulsat des de baix per molta gent. Un anhel de canvi, un somni que molts de nosaltres volem convertir en realitat.

Abans, durant i després de la campanya, ha dit que volia ser alcaldessa de tota la ciutat. D'una ciutat en la qual no hi hagi barris de primera i de segona. D'una ciutat en la qual ningú no se senti sol ni se senti estranger. D'una ciutat que no accepti resignada que hi hagi gent sense cases i cases sense gent.

D'una ciutat que respecti la gent que hi viu, que hi treballa i que hi genera autèntica riquesa. D'una ciutat més amable, feta a la mesura dels nostres nens, de la nostra gent gran, és a dir, feta a la mesura de tothom.

D'una ciutat, per fi, capital de Catalunya i disposada a participar activament en la construcció d'un país millor, més net i més just.

Aquest anhel de canvi no és únicament nostre. Avui s'ha expressat també a Badalona, amb Dolors Sabater; a Madrid, amb l'estimada Manuela Carmena; a Saragossa, amb Pedro Santisteve; a València, amb Joan Ribó; a la Corunya, amb Xulio Ferrerio; a Santiago, amb Martiño Noriega; a Cadis, amb José María González; i abans, a Àtica, amb Rena Dourou i a moltes ciutats europees que demanen un canvi similar.

Volem fer un govern honrat i més just. I també volem fer un govern realista i responsable, que resolgui amb la màxima eficàcia els problemes concrets de la gent d'aquesta ciutat. Tanmateix, sabem bé que per aconseguir allò que és possible i necessari, serà imprescindible preservar l'impuls utòpic que ens ha portat fins aquí.

Aquest "sí que es pot", aquest impuls, és el que ens han llegat els nostres avis i àvies, els nostres pares i mares, i és el que volem deixar en mans de les nostres filles i fills. Perquè com ens va deixar dit el nostre enyorat Eduardo Galeano: "La utopia es troba sempre a l'horitzó. Camino dues passes, ella s'allunya dues passes i l'horitzó es mou deu passes més enllà. Llavors, per a què serveix la utopia? Per a això, serveix per caminar".

Moltes gràcies i que visquin els veïns i veïnes de Barcelona!"

Finalment, l'Excma. Sra. ALCALDESSA, Ada COLAU BALLANO pronuncia el discurs següent:

"Moltes gràcies, company i amic Gerardo; moltes gràcies a tots i totes les presents, regidors, regidores, presidents de grup que heu intervingut; moltes gràcies a les autoritats institucionals, aquí presents, i a les autoritats socials, que també hi ha autoritats a la societat civil.

L'autoritat —ens ho ha ensenyat el moviment feminista—, a diferència del poder autoritari, que s'exerceix amb violència i s'imposa de dalt cap a baix, es guanya; l'autoritat és fruit del reconeixement dels altres.

En una societat democràtica, en una ciutat democràtica, ha de ser el conjunt de la ciutadania qui atorgui i qui retiri autoritats. Això és realment democràcia.

Per això, per a nosaltres avui era molt important la presència de moltes entitats socials i persones imprescindibles, malgrat que no han pogut entrar totes perquè la Casa no és prou gran. A diferència d'altres ocasions, ens ha semblat imprescindible que les nostres autoritats veïnals i les nostres autoritats socials fossin presents aquí amb tot el reconeixement que, malauradament, no sempre han tingut, però que em sembla que ja és hora que comencin a tenir; perquè defensen el bé comú, perquè aquells i aquelles que defensen el bé comú, els drets socials, els drets fonamentals en el dia a dia sense esperar cap reconeixement, amb absoluta generositat, són realment els imprescindibles.

I, en aquest sentit, gràcies als milers de persones que són ara mateix a la plaça, i que sentim des d'aquí, vull que ho sàpiguen.

Moltes gràcies als milers de veïns i veïnes que porten anys mobilitzant-se pels drets de tothom; i gràcies als milers de veïns i veïnes que avui han pogut venir a la plaça per acompanyar-nos, perquè per a nosaltres era imprescindible, efectivament, que hi hagués el màxim de gent possible, en el que creiem que ha de

ser una nova etapa amb una nova manera de governar, amb la ciutadania i no només en el seu nom.

Amb els veïns i veïnes que també són a fora de l'Ajuntament compartim avui, jo personalment comparteixo, emocions fortes, nervis, il·lusió, moltíssima alegria, moltíssima esperança; però també estic segura que compartim un fort sentiment de responsabilitat. Sabem que hem fet un pas molt important, molt ambiciós; no som ingenus, som plenament conscients i estem aquí per assumir-lo en tot moment, col·lectivament.

Vull donar gràcies a tots els grups de l'oposició, a tots per igual, perquè han vingut aquí a governar la ciutat. Compto amb tothom.

Jo vull ser l'alcalde, ho he dit sempre i ara amb més força que mai, de tots els veïns i les veïnes d'aquesta ciutat, dels que ens han votat i dels que no; vull ser l'alcalde dels 73 barris per igual. I, per tant, després que els veïns i les veïnes s'hagin expressat a les urnes, amb un resultat tan plural en el nostre Consistori, nosaltres ho valorem molt positivament, com l'expressió de la democràcia plural.

No ens ha de fer por la pluralitat i la diferència, el que ens ha d'ensenyar és que ara més que mai és moment de treballar per objectius comuns; una cosa que nosaltres hem proposat sempre des de Barcelona en Comú, i que des de la nostra gènesi hem aplicat: la necessitat de treballar per objectius comuns. Una cosa que ja està fent la societat en molts àmbits i que, segurament, les nostres institucions, com ha passat en molts altres temes, van encara endarrerides. Però millor, perquè hem d'aprendre de la ciutadania i actualitzar les formes de fer política, sabent efectivament les prioritats i les necessitats, que avui són tantes i urgents, de la nostra estimada ciutat de Barcelona.

En aquestes eleccions clarament hi ha hagut un vot, com s'ha dit en repetides ocasions, pel canvi, i aquest canvi s'ha de produir.

Hi ha hagut un vot pel diàleg, la pluralitat, pels matisos, per les diferències; i nosaltres recollim des del primer moment aquest mandat ciutadà, com no podria ser d'altra manera, perquè ho hem dit sempre, i avui ho reitem: som aquí per manar obeint la ciutadania, com hauria d'haver estat sempre.

I, per això, vull agrair a tots els grups de l'oposició l'esperit de col·laboració que avui regna aquí i que confio que serà la tònica de tot el mandat. Nosaltres ens hi esforçarem.

Vull fer un agraïment especial a ERC i al partit Socialista de Catalunya pel seu suport a la investidura, també el vot de CUP Barcelona, que ha permès que, malgrat que la nostra candidatura va guanyar amb onze regidors i regidores, jo hagi estat escollida alcaldessa amb majoria absoluta amb 21 vots. No és una dada irrellevant, és important, és tota una expressió de voluntat de col·laborar i de treball conjunt que nosaltres agafem amb humilitat, amb responsabilitat i treballarem per estar a l'altura d'aquest gest de confiança.

Creiem efectivament que hem de construir col·lectivament, pel bé de la ciutat, que la prioritat ha de ser sempre Barcelona, la seva gent, els seus veïns i les seves veïnes, i en això ens esforçarem amb cor i ànima, deixant-nos la pell cada dia.

Vull també donar les gràcies, com no podia ser d'altra manera, a l'alcalde sortint, Xavier Trias. Perquè malgrat les diferències polítiques, que sens dubte hi són, li agraeixo personalment la dedicació que ha donat a la ciutat de Barcelona durant aquests quatre anys com a alcalde, i no tinc cap mena de dubte que ha fet tot el que considerava millor per a la ciutat. Per tant, agraeixo moltíssim la seva feina i la seva dedicació. I li corresponc amb la mà estesa al diàleg, com ell em va fer arribar, sobretot per als grans temes de ciutat, perquè efectivament la prioritat ha de ser Barcelona. Per tant, en aquest diàleg ens hi trobarem.

Vull fer també un agraïment especial a una dona desconeguda, a una dona de qui no conec el nom; una dona que, ara fa uns mesos, quan travessava un carrer de

l'Eixample, va cridar el meu nom: Ada Colau! Era una dona molt gran, que em va aturar cridant-me enmig d'un pas de zebra i, amb llàgrimes als ulls, em va fer una forta, fortíssima, abraçada. Molta altra gent també m'ha expressat el seu suport els darrers mesos, i ho agraeixo molt, perquè per als llocs de molta visibilitat i pressió, els ànims i les demostracions d'afecte són realment imprescindibles perquè això sigui sostenible.

I aquesta dona desconeguda, de qui no conec el nom, em va abraçar, va plorar i em va dir: moltes gràcies per estar en primera línia i per fer que allò per què moltes dones hem lluitat durant dècades, durant segles, comenci a ser possible. I és que les dones, més enllà de ser en tots els treballs invisibles quotidians de les cures, també siguem visibles, no només en primera línia, sinó en llocs de decisió, com hauria de ser des de fa molt de temps.

Per això vull donar les gràcies a aquesta dona desconeguda, perquè em va transmetre amb moltíssima força el sentit del que estàvem fent, del que fa moltíssima gent, i la importància que conquerim drets com són, també, els drets de les dones.

I vull fer extensiu aquest agraïment a totes les dones de Barcelona, les que estan fent possible la vida quotidiana, on fan les tasques més imprescindibles de totes, les més necessàries i que, a més, han aixecat aquesta ciutat. A totes aquestes dones, començant per la meva mare, de qui he après tant i que és un exemple de bona persona, a qui vull agrair el seu suport i el seu exemple. A totes les dones anònimes de la ciutat, els vull donar gràcies de tot cor; de la mateixa manera que també vull donar les gràcies de tot cor a Maria Salvo, dona del 36, que va lluitar contra l'opressió i contra l'autoritarisme, que és un referent per a nosaltres, i ens va fer un gran honor en tancar la nostra llista conjuntament amb Josep Fontana, un altre imprescindible.

Ens esforçarem moltíssim, Maria, per estar a l'altura de l'exemple i del testimoni que ens has deixat. Moltíssimes gràcies, Maria.

Em sembla imprescindible expressar l'agraïment també, encara que ja ha estat esmentada, a la nostra estimada Emília Llorca, una dona valenta, que em va ensenyar quina és la importància del moviment veïnal de la ciutat, una dona que es va deixar la pell des de l'alegria, des de l'afecte, des de la solidaritat; es va deixar la pell pel seu barri, la Barceloneta, juntament amb gent que tenim l'honor que avui ens acompanyi a la llista, com Gala Pin. Per això, per la memòria d'Emília Llorca, vull donar les gràcies als seus éssers estimats, perquè és un exemple present que ens obliga, més que mai, a estar també a la seva altura.

En realitat, podria fer un llistat llarguíssim de dones d'aquesta ciutat, potser no tan visibles, però totes elles imprescindibles, però significaria que només parlaria de dones en aquesta meua intervenció —que no estaria malament per una vegada—, i tancaré aquest capítol dient que allò que jo recullo no són només les seves referències, sinó el mandat molt clar per treballar duríssimament i utilitzar tots els recursos possibles, també des de la institució, per fer més visibles les dones, perquè hi hagi reconeixement a les tasques que encara fan massivament les dones, i, en el meu cas, com la primera dona alcaldessa de la ciutat de Barcelona, treballar perquè deixi de ser un fet excepcional; i treballar especialment i de manera immediata, sense excuses, amb tots els recursos disponibles per fer tot el possible per eradicar la violència de gènere a la ciutat; combatre amb tots els recursos els maltractaments, i evitar d'una vegada els assassinats de dones, només pel fet de ser-ho. Una ciutat cosmopolita, democràtica i de futur com Barcelona no es pot permetre la violència de gènere, l'assassinat de dones que es continua produint sense cap mena de justificació.

Si em permeteu una petita nota personal, voldria compartir el moment en què vaig saber que estimava bojament Barcelona i que, sens cap mena de dubte, era la meua ciutat i volia que ho continués sent; va ser quan, als inicis dels noranta, com a bona jove inquieta que s'ha de ser, la ciutat se'm feia petita, i només pensava a

marxar, a veure món. Fruit d'aquest neguit, des de la universitat, fent els estudis de Filosofia, vaig aconseguir una beca per anar un any a estudiar a Milà, a Itàlia, un país que m'havia enamorat i encisat, que estimo moltíssim i amb el qual tinc molts vincles. Va ser en viure a Milà, que no és una ciutat especialment amable, que vaig veure claríssim que volia tornar ràpidament a Barcelona i que aquesta era la meua ciutat.

De vegades passa, això. Quan t'allunyes de les persones estimades, dels llocs estimats, t'adones com en són, d'imprescindibles, de quina manera formen la teua identitat, la teua manera de fer, el teu caràcter i com els necessites. Efectivament, en tornar de Milà, vaig tenir molt clar, sense cap mena de dubte, que aquesta era la meua ciutat i que ho seria per sempre.

Per això, avui és un honor i un privilegi, que no tinc paraules per descriure, el fet de poder ser alcaldessa d'aquesta ciutat; perquè és el màxim honor a què es pot aspirar: procurar i tenir totes les eines al nostre abast per fer el millor per Barcelona i la seva gent.

Vull explicar-vos també, per qui no em conegui, quins són els meus orígens, clarament populars i n'estic molt orgullosa. Estic molt orgullosa de ser filla d'emigrants; els meus avis paternals eren pastors en un petit poble molt pobre d'Oscà, i fruit de la terrible postguerra van emigrar cap a la gran ciutat a servir en cases senyoriales; i, amb gran esforç, van estalviar tota la vida per poder donar un futur millor als seus fills i als seus néts i néta. Igual que els avis materns, que van venir de Sòria buscant prosperitat, i gràcies a aquesta emigració, el meu pare i la meua mare es van conèixer a la ciutat i vaig néixer jo.

Tot el meu reconeixement, doncs, per a aquests avis i àvies que tant van treballar; que es van deixar la pell per nosaltres, amb molt poc reconeixement, i que en el meu cas ara tots són morts, però m'hauria encantat que em poguessin veure avui aquí, perquè sé que per a ells seria importantíssim.

També estic molt orgullosa d'un altre origen, un origen triat, que és el de l'activisme social.

Malgrat que en algun sector, minoritari, ha estat considerat un fet de menysteniment el fet que provingui de moltes lluites, com la veïnal, la del dret a l'habitatge, la del drets humans, la democràcia, us dic que estic molt orgullosa de provenir d'aquestes lluites col·lectives que han permès ensenyar-nos que, efectivament, sí que es pot, i que es poden conquerir drets si ens ho creiem i lluitem pels nostres objectius. Coses que ens deien que eren impossibles, han estat possibles.

Gràcies, per tant, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca; gràcies a la FAVB; gràcies a tants col·lectius d'aquesta ciutat en què jo he tingut l'honor i el privilegi també de participar, i aprendre les coses més importants que es poden aprendre: que el nostre destí individual i col·lectiu és, en gran part, a les nostres mans.

D'aquestes lluites i d'aquests col·lectius n'he tret els principals ensenyaments i aprenentatges, i m'emporto, també, un dels principals mandats que tinc, que és ser una alcaldessa a peu de carrer, que escolta sempre i que posa el diàleg davant de tot i amb tothom; però, alhora, ha de ser ferma, si cal, per exigir respecte per a aquesta ciutat i per a la seva gent sempre que calgui, perquè si estem aquí és perquè mai més hi hagi ciutadans de primera i de segona; si som aquí és per aconseguir igualtat de tracte real per a tothom sense cap mena de privilegi, sense excepció.

Jo sola, com us estic dient, no sóc ningú, absolutament ningú, i això no és falsa modèstia, és una cosa que he après en el dia a dia. Sóc una veïna, i sóc una part petitíssima, una mil·lèsima d'aquesta ciutat. Jo no sóc ningú i no seria on sóc si no hi hagués tants i tantes persones que ens han precedit al llarg dels segles, i si moltíssima gent no s'hagués deixat la pell, amb un esforç generós, invisible, amb un compromís

inaudit, propi de superherois; de milers de persones que es van ajuntar, ara fa un any, per fer possible una candidatura com Barcelona en Comú. El meu agraïment profund, també, a aquests milers de persones que tots aquests mesos han treballat tant, sense esperar res més a canvi que la victòria de la gent comuna a la nostra ciutat.

I gràcies també als deu regidors i regidores valentes que m'acompanyen a la llista, gent experta, gent amb moltíssimes capacitats, gent que no ha parat de treballar i gairebé no ha dormit durant aquests mesos, i que ha decidit fer un pas endavant i assumir una enorme responsabilitat al meu costat per fer possible el projecte d'una Barcelona en comú.

Som nous entre cometes, som una candidatura que ha fet una cosa èpica que gairebé ningú no s'esperava en aquesta ciutat: fer una candidatura nova, que en poc temps aconsegueix guanyar les eleccions, ni més ni menys d'una ciutat tan important com Barcelona. Però en realitat, com deia, no som tan nous. Tots i totes nosaltres tenim llargues trajectòries com la que ara breument he esmentat; múltiples trajectòries, moltes experiències acumulades i moltíssimes lluites i el compromís de molta gent invisible que ens ha acompanyat en aquest procés. Així, som nous en algunes propostes, però en realitat som gent fortament arrelada a la ciutat i amb referents i amb valors molt clars.

Si estem aquí és, sobretot, perquè és imprescindible una nova manera de governar; una nova manera de governar que, bàsicament, s'ha de caracteritzar perquè la gent sigui, de veritat, la protagonista.

Ha quedat molt clar per disfuncions de les nostres institucions, per la distància que s'ha generat entre les institucions i la ciutadania, que votar cada quatre anys no és suficient per parlar d'una democràcia plena. Cal participació real, cal que la ciutadania pugui decidir quotidianament aquelles qüestions que l'afecten, i cal un projecte col·lectiu, ja que perquè Barcelona tingui èxit, aquí i al món, aquest èxit l'ha de tenir la seva gent; i perquè això sigui possible cal un projecte col·lectiu al àmpliament compartit possible; i com més gent —ens hagi votat o no— es faci seu aquest projecte, més garanties d'èxit tindrà, sense cap mena de dubte.

El potencial més gran que té Barcelona, ho tenim molt clar, són els barcelonins i les barcelonines, és la seva gent. Mai més un ajuntament que governi d'esquena a la seva ciutadania. Volem anar encara més enllà, i volem obrir les portes d'aquest ajuntament a la seva gent, també les dels districtes, i la de qualsevol edifici de la Corporació.

No té sentit una política, que es vulgui dir democràtica, que s'hagi de blindar, d'amagar i de protegir de la gent, que tingui por de la gent que ha de representar. Per tant, l'única estratègia d'èxit possible és la de l'obertura.

Barcelona no només ha d'inspirar, sinó que també ha d'escoltar, sobretot ha d'escoltar molt més la seva gent, i ha d'implicar veïns i veïnes en l'aplicació, el disseny, en la implementació i en l'avaluació de les polítiques públiques, perquè això serà molt més democràtic, molt més just i, a més, serà molt més eficaç. La ciutadania té molt per aportar a la ciutat, ens ho ha fet saber en tots els barris, centenars d'entitats socials, i és moment que això es comenci a produir.

Alhora, som conscients de la complexitat de tot plegat, no som ingenus. Sabem que no serà fàcil, no només perquè hi hagi pluralitat al Consistori —aquesta, segurament, serà la menor de les dificultats—, sinó perquè hi ha interessos en joc, poders fortament consolidats fora de les nostres institucions, i perquè les mateixes institucions arrossegueu inèrcies des de fa molt de temps. Lògiques que requeriran un canvi de cultura política que no es fa d'un dia a l'altre.

I, alhora, vivim en temps d'altíssima exigència ciutadana, donada precisament per la decepció produïda els darrers temps. És moment que aquesta exigència es tradueixi en una activació ciutadana que acompanyi aquest govern sempre que calgui, empenyent, criticant, suggerint; que aquesta ciutadania es

comprometi a ser absolutament crítica i molesta quan ens desviem del programa i dels objectius que ens han fet guanyar les eleccions, perquè és un contracte entre dues parts el que hem signat.

Feu-nos fora —ho he dit altres vegades i ho repeteixo— si no fem el que hem dit que faríem, i allò que la ciutadania ens ha manat que fem; però, alhora, demanem a la ciutadania que sigueu conscients d'aquesta complexitat, que no es podrà fer tot el primer dia, que ens enfrontarem a alguns poders fortament constituïts a la ciutat i que, per tant, també haureu d'escoltar el Govern ciutadà que ara ha sortit de les eleccions; i que quan fem una crida perquè necessitem que la ciutadania s'expressi amb claredat, ens escolteu i ens respongueu.

Aquest és un compromís en les dues direccions.

No confieu mai que us representem correctament; no confieu tan sols en la nostra virtuositat; poseu i posem les regles del joc d'un nou moment polític imprescindible i que ja no pot esperar més.

Avui un dels nous alcaldes del canvi a l'Estat, Xulio Ferreiro, a la Corunya, ha dit: “nosaltres, els càrrecs electes, som contingents; la ciutadania és l'única necessària i imprescindible. Mai més deixarem el poder només en mans de governants, som aquí per fer-ho possible.”

Ho hem dit altres vegades, però avui és un moment important per repetir-ho: no som demagogs, no som ingenus i som molt conscients que en el passat, amb diferents governs a la ciutat, s'han fet moltes coses bé. Però també és clar que s'han fet coses malament, i està claríssim que cal actualitzar les formes de fer política i, per tant, nosaltres som aquí per valorar moltes de les coses que s'han fet bé i per donar-los continuïtat, però, alhora, no hi som per repetir el de sempre, per fer el mateix de sempre; posarem la lupa a cada contracte, si cal; aixecarem catifes quan calgui, amb determinació i amb valentia.

Volem un ajuntament amb parets de vidre, transparent de veritat. Perquè sense informació de qualitat i comprensible per a la ciutadania no hi ha democràcia possible. Alhora, ens comprometem amb l'exemplaritat i amb l'honestedat dels nostres regidors i regidores.

Calen sous raonables, que siguin dignes, però que no siguin excessius. Cal limitar els mandats per evitar l'excessiva professionalització de la política. Cal rendició de comptes, no puntual sinó regular. Cal un compromís ferm i real contra les portes giratòries. És una exigència ciutadana, la gent espera això de tots nosaltres, no només de Barcelona en Comú, dels membres que integrarem el Govern de la ciutat, sinó que farem aquesta proposta extensiva a tots els grups municipals, perquè creiem que aquesta demanda ciutadana és massiva, i un compromís de moltes de les forces que s'han presentat a les eleccions. Per tant, crec que és una de les prioritats amb què hem de demostrar a la ciutadania que, efectivament, som capaços de col·laborar des del primer dia.

Vull no tenir cap dubte que hi haurà unanimitat en aquesta qüestió, perquè no pot ser d'una altra manera, i perquè està en joc la legitimitat de les nostres institucions i, en concret, de l'Ajuntament de Barcelona.

Vull enviar un missatge especial, també, als treballadors i les treballadores d'aquesta casa. Hi han hagut rumors confusos, i vull donar un missatge contundent aprofitant la visibilitat del dia d'avui. Sabem que els treballadors i treballadores d'aquesta casa no només són excel·lents professionals, sinó que són els realment imprescindibles. Que els càrrecs electes passem per aquí, però que hi ha treballadors i treballadores municipals, milers i milers, que fan que cada dia aquest ajuntament i la mateixa ciutat funcionin el millor possible.

Volem comptar amb vosaltres, amb la plena confiança que sou qui millor coneix què cal millorar, què falla i què cal potenciar. I, per tant, la nostra arribada no encetarà cap procés de depuració ni de marginació de ningú, de manera sectària, ni

tampoc cap procés de clientelisme ni d'amiguisme partidista. Creiem cent per cent en la professionalitat d'aquesta plantilla, i per això és obligatori comptar amb tots i totes vosaltres.

Per a nosaltres, en coherència amb això, serà una prioritat, no només mantenir, sinó millorar i dignificar en la mesura del possible les condicions laborals en l'ampli sentit de la paraula, especialment en els casos que hem denunciat fermament com un dels principals temes que cal treballar a l'Ajuntament de Barcelona, on s'ha de donar la màxima exemplaritat. I, per tant, cal fer el possible per revertir moltes externalitzacions de serveis bàsics que s'han posat en marxa; i, mentre no es puguin remunicipalitzar serveis bàsics, cal garantir que en aquestes externalitzacions es compleixen els drets laborals més bàsics, cosa que avui no s'està produint.

I vull llançar el missatge als treballadors i treballadores municipals que ens tindran al seu costat i que tindrem com a prioritat dignificar les condicions laborals de tots i cadascun dels treballadors i treballadores d'aquesta casa.

I ara torno a Barcelona. Barcelona és la nostra prioritat, ho reiterem: Barcelona i la seva gent és la prioritat.

Però Barcelona no està aïllada, existeix en un context polític i territorial, i crec que és imprescindible en un dia com avui fer-ne un esment encara que sigui breu. Sens dubte, la ciutat avui ja és metropolitana, no és un desig, no és un horitzó, sinó que és un fet. Avui, la ciutat, és metropolitana.

Cal tenir una relació de generositat social, econòmica i ambiental amb els diferents municipis i ciutadans de l'àrea metropolitana; entre l'àrea metropolitana i la capital.

Cal que siguem conscients dels efectes i dels impactes cada cop més grans que generem en aquest entorn, que també cada cop és més gran; i que pensem col·lectivament les polítiques en clau metropolitana consorciada amb la resta de corporacions i ciutadans de l'àmbit metropolità.

Hi ha molts temes clau a l'àrea metropolitana, i per això tinc el propòsit de ser també la presidenta de l'Àrea Metropolitana, i de formar-hi un govern ampli de consens, perquè moltes de les polítiques clau de la ciutat són en aquest àmbit; des de les polítiques ambientals, les econòmiques, turisme, transport i mobilitat, el combat contra la contaminació... es poden dur a terme només des de l'òptica metropolitana.

Tenim reptes immediats més enllà d'aquests grans temes que fa temps que es treballen a l'Àrea Metropolitana, i que no només són més col·laboració amb les diferents administracions implicades, sinó aconseguir, també, més transparència i més participació ciutadana real. Hem d'anar cap a un horitzó més democràtic a l'Àrea Metropolitana, i m'ofereixo personalment a encapçalar aquesta nova etapa.

D'altra banda, Barcelona és una ciutat referent al món, però és, sens dubte, capital de Catalunya.

Evidentment, avui anirem a visitar el president Mas, i hi anirem amb el missatge de voluntat clara i ferma de col·laboració amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, i voldrem dir personalment al Sr. Mas que pot comptar amb la lleialtat institucional d'aquesta alcaldessa.

Ara bé, exigim alhora una relació d'igual respecte, on Barcelona no sigui menystinguda. Nosaltres volem presentar el nostre respecte al president Mas, però volem dir-li, també, que no podem permetre que Barcelona sigui menystinguda, que té urgències, per exemple, en l'àmbit social, i requereix tots els recursos compromesos, i que la Generalitat faci efectives les seves competències en temes tan clau com, per exemple, educació i sanitat.

Al mateix temps, tenim una relació institucional amb el Govern espanyol, i haurem de posar-nos-hi en contacte aviat, perquè, efectivament, hi ha molts temes fonamentals a la ciutat en què l'Estat té un paper clau, i també està fent deixadesa de

les seves funcions. Ho està fent amb la política d'ajustament pressupostari, amb inversions pendents que mai no arriben, com les de Rodalies, com La Sagrera, aquesta gran ferida oberta a la ciutat, que no pot esperar més.

Barcelona, com deia, és la capital de Catalunya i, en aquest sentit, també li direm al president Mas que li proposem anar junts a parlar amb l'Estat per exigir aquestes inversions llargament promeses i que no arriben, i que són de justícia tant a Barcelona com a Catalunya; però també, per exigir més i millor democràcia, i el respecte pel dret a decidir.

Perquè la Barcelona democràtica que volem, capital de Catalunya, ha de ser motor i liderar un procés constituent català per aconseguir la sobirania real. Hi ha un amplíssim consens social, des de moltes diferències i molts matisos dins de la mateixa candidatura que ens ha portat fins aquí, Barcelona en Comú, on han estat sempre presents. Però des de les diferències i els posicionaments diversos, hi ha un amplíssim consens social: Catalunya ha de poder decidir el seu futur, amb respecte per les diferents institucions i territoris, però des de la llibertat inqüestionable en una societat democràtica.

Ho he dit, per a nosaltres és un orgull que Barcelona sigui una ciutat referent al món, una ciutat amb projecció internacional. Sabem, també, que hi ha moltíssimes altres ciutats, que no existeix la ciutat perfecta, perquè la ciutat democràtica, per definició, és imperfecta, conflictiva, en permanent construcció, i això no ha de ser quelcom negatiu.

Però no havent-hi ciutats perfectes, hi ha moltes altres ciutats que estan treballant quotidianament per millorar la realitat dels seus veïns i veïnes, i que estan fent molts projectes i accions innovadores, petites i grans, però que demostren que, efectivament, es pot avançar en drets i en democràcia des del municipalisme.

I amb aquestes ciutats, nosaltres hi voldrem teixir totes les aliances. De fet, per a l'elaboració del programa hem tingut en compte infinitud d'exemples que s'estan donant en tota mena de països i continents: Bogotà, Berlín, París, Grenoble, Àtica, Milà, Nova York, i tantes altres ciutats.

Vull fer una menció especial, com ja s'ha fet precedentment, a l'Europa del sud, on s'està vivint aquesta onada de canvi que també s'està produint a Barcelona. Barcelona no és una ciutat aïllada, tampoc, en el seu desig de més i millor democràcia. I tenim la il·lusió de poder contribuir, i fins i tot liderar, a la creació d'una xarxa de ciutats pel canvi democràtic des del sud d'Europa, comptant amb molts processos similars que s'estan produint a casa nostra, a Catalunya, a l'Estat, a Grècia i molts altres països.

Volem fer aquesta xarxa de ciutats democràtiques, per exemple, per fer front a amenaces reals i concretes que es troben en el nostre futur immediat, com pot ser la intenció de la Unió Europea, profundament antidemocràtica i malauradament amb el suport de diferents partits de govern a casa nostra, de signar el Tractat de lliure comerç (TTIP) entre la UE i Estats Units. Tractats com aquest són una amenaça concreta per a la sobirania real, per a la democràcia, per a la garantia dels drets i, per tant, Barcelona ha de ser una ciutat ferma que encapçali la lluita col·lectiva contra aquest tractat.

També aprendrem i seguirem amb molta atenció molts processos de canvi com els que s'estan donant a l'Amèrica Llatina, com l'exemple que ha donat Pepe Mujica, a qui vam tenir l'honor de saludar recentment; governants de molts llocs que estan demostrant que es pot manar obeint, amb humilitat, amb austeritat, amb transparència i donant exemple.

Per tant, també tindrem aquests referents per recordar-nos i demostrar-nos cada dia que, efectivament, sí que es pot.

Vull fer, en aquest context internacional, una salutació molt especial a moltes ciutats properes, catalanes, com Badalona, com Terrassa, on s'està expressant

aquesta voluntat de canvi i aquest desig de la ciutadania de coresponsabilitzar-se per aconseguir més i millor democràcia.

Vull saludar especialment a la nova alcaldessa Manuela Carmena, a qui convido des de ja a visitar la nostra ciutat. Ha estat una enorme alegria que una dona també justa, amable, humil, treballadora com Manuela Carmena pugui ser la nova alcaldessa de Madrid; és un grandíssim senyal d'esperança per a moltes altres ciutats. També vull saludar Joan Ribó, el nou alcalde de València; també a Xulio Ferreiro, el nou alcalde de la Corunya, i a molts altres, afortunadament, de moltes ciutats que han optat clarament pel canvi.

No em vull allargar gaire més, així que vull dir només algunes paraules més sobre quin futur volem.

Aquest context internacional també és important, no només per teixir aliances, sinó perquè a ningú no se li escapa que ara mateix estem en un moment en què es rediscuteix l'agenda urbana global. La immensa majoria de la població —fa temps a casa nostra però també a tota Europa, i ara és una dinàmica global planetària— ha emigrat a les ciutats buscant noves i millors oportunitats.

I les grans ciutats s'estan convertint en llocs d'oportunitats, però també de grans amenaces i de disfuncions; i ara mateix, com que les ciutats s'han generat també a casa nostra, tenen un disseny absolutament insostenible en termes ecològics. Per tant, cal repensar profundament si ens creiem que volem deixar una ciutat millor, possible i viable per als nostres fills i filles; ens ho hem de prendre seriosament, ser coherents i hem d'afrontar els reptes i les amenaces del canvi climàtic i de la nova agenda urbana. I Barcelona crec que té tots els ingredients en el seu teixit associatiu, en la seva ciutadania, en el seu teixit empresarial, cultural, per ser pionera i per liderar aquesta nova agenda urbana que cal proposar a escala global.

Nosaltres ja ho hem dit al llarg de la campanya i, per tant, no cal que entri ara en detall, però em sembla que això s'ha de basar en quatre grans àrees prioritàries a partir de les quals proposarem els grans pactes a tots els grups de l'oposició. Evidentment, tots estem d'acord que cal generar nous llocs de treball, que cal fer front a la tragèdia de les més de cent mil persones aturades que tenim avui a la ciutat; i no només generar llocs de treball, sinó que siguin de qualitat; i una lluita activa i real contra la precarietat que avui s'ha disparat a la nostra ciutat, com en moltes altres, malauradament. I això vol dir comprometre's realment amb totes les capacitats de l'Ajuntament, per exemple per estar al costat de lluites com la dels vaguistes de Movistar, a qui també hem expressat el nostre suport; i per fer que l'Ajuntament de Barcelona demostrï amb el seu exemple que es pot fer molt més del que s'ha fet fins ara en polítiques laborals, per exemple intervenint de manera immediata en la situació de conflicte de l'Auditori de Barcelona, o al Liceu, on també hi ha una precarització absolutament inassolible per a una ciutat democràtica.

Però no només haurem de lluitar contra la precarietat, com es pot fer des del primer dia perquè hi ha prou competències per fer-ho, encara que no tot depengui de la ciutat de Barcelona i de la competència municipal. Cal apostar, també, en la nova agenda urbana global, per nous sectors estratègics; no es tracta de generar activitat econòmica a cegues, indiscriminada, deixant la iniciativa privada que decideixi quina ha de ser la manera de generar economia i ocupació, sinó que cal més lideratge públic, amb una idea clara de quina ciutat volem i necessitem. Per això cal apostar per nous sectors estratègics de manera decidida, com pot ser la rehabilitació urbana i energètica; com és i ha de ser molt més el comerç de proximitat, que no només genera ocupació sinó que cohesiona els nostres barris; com és el servei a les persones més vulnerables; com és l'economia social i cooperativa; com són les energies renovables; com són, sí, les noves tecnologies, però no en abstracte sinó amb aplicacions socials.

Cal també avançar de manera decidida, sense excuses, de manera

immediata, en els drets socials. Una ciutat democràtica ha de fer l'impossible, i ha de destinar tots els recursos necessaris, a garantir el dret a l'habitatge, a acabar amb la xacra i la vergonya dels desnonaments que Barcelona continua encapçalant en totes les estadístiques.

Posar fi a la pobresa energètica que afecta el 10% de les llars de Barcelona garantint l'accés als subministraments bàsics; garantint el dret a l'alimentació, a l'educació, a la sanitat.

I vull fer una menció especial, entre aquests drets, a la cultura; perquè Barcelona té un teixit molt ric i plural, ha estat protagonista en molts moments de canvi, que ara necessitem més que mai. Que els darrers anys s'ha trobat amb unes pràctiques institucionals que han tendit a la mercantilització o a la utilització partidista de la cultura.

Cal canviar radicalment aquesta relació de les institucions amb el teixit cultural, perquè tenim una tasca comuna històrica a fer, que és que, més enllà del canvi polític —que no deixa de ser anecdòtic— cal un canvi cultural. Els canvis de veritat són culturals, de valors, de prioritats, i per això, necessitem el teixit cultural d'aquesta ciutat.

Ho he dit ja, i no m'aturo, tenim una altra prioritat que no pot esperar, que és més i millor democràcia, i això vol dir transparència real, vol dir participació real, descentralització; vol dir poder real als barris i als districtes per decidir quines han de ser les seves prioritats, i, també, cal que treballem per una ciutat realment amable, on treballem per polítiques d'ecologia, d'urbanisme a escala humana, redistributiu, per unes polítiques de mobilitat justes i sostenibles. Volem més verd i menys gris, més pedals i menys motors, més terra i menys asfalt, menys soroll. Avui, reduir la contaminació atmosfèrica és un imperatiu que no pot esperar més; es produeixen més de tres mil cinc-cents morts prematures vinculades directament a la contaminació, i això ens ha de mobilitzar immediatament per revertir-ho.

Com he dit, volem que Barcelona sigui un referent mundial, no només una marca. Està bé que la ciutat sigui coneguda com a referent d'activitat econòmica, això ens agrada; però volem que sigui una economia justa i democràtica.

I continuarem treballant perquè Barcelona sigui referent en coses en què ja fa molt de temps que treballa, i en què ha treballat molta de la gent aquí present, com és la innovació, el fet que sigui capdavantera en l'àmbit tecnològic. Però volem també que Barcelona sigui referent en una nova forma de governar, en la garantia de drets fonamentals; per exemple, fent el que calgui perquè es tanqui el centre d'internament a la nostra ciutat; perquè mai més hi hagi cap persona il·legal a Barcelona, perquè només hi hagi ciutadans, veïns i veïnes de pla dret, sense diferències.

Volem que Barcelona sigui referent per cuidar, i no només això, sinó també per escoltar els més petits i la seva gent gran, de qui necessitem també la seva experiència per fer la ciutat que volem.

Volem que Barcelona sigui referent perquè sigui una ciutat d'oportunitats per a tothom, i no només per a uns pocs; i que la nostra gent jove no hagi de marxar per tenir un futur; i que els qui han hagut de marxar per polítiques injustes que els prometien només precarietat, gairebé semiesclavitud, puguin tornar, perquè els necessitem per construir la ciutat del futur.

Ha arribat, doncs, l'hora de passar de les paraules als fets valents; caldrà coratge, i que siguin els ciutadans i ciutadanes qui jutgin si finalment haurem tingut prou coratge o no.

Acabo dient una cosa que considero fonamental els darrers anys, i és que no només necessitem un canvi polític i un canvi cultural, sinó que és un moment en què necessitem un canvi d'estat d'ànim.

Volem ser, també, el govern de l'alegria; volem ser el govern de l'afirmació

de la vida.

Venim de temps molt difícils; la crisi ens ha sumit en un estat de preocupació, d'enuig, de desànim, d'angoixa, de depressió. Ens han fet creure, des de diferents llocs de poder, que teníem la culpa del que ens passava, però una part cada cop creixent de la societat ens hem negat a acceptar-ho. Hem dit que no era cert; hem dit que sí que es podia, i hem demostrat que, efectivament, sí que es podia.

Ara cal que Barcelona recobri totalment aquesta il·lusió que s'ha començat a gestar en la seva ciutadania, en les seves entitats i col·lectius; cal recobrar el somriure, cal recobrar el suport mutu; cal recobrar el somni col·lectiu, l'ambició; l'orgull de ser veïns i veïnes d'una ciutat que lluita per ser més justa i més democràtica.

Deixeu-me acabar enviant un missatge molt especial i destacat a tota aquella gent que, citant Goytisolo, en algun moment ha dit "*No puedo más y aquí me quedo*".

Jo us puc dir que durant molts moments, molts dies, els darrers anys he vist coses increïbles; gent petita, gent aparentment insignificant, gent que semblava minúscula, l'he vista aixecar-se del no-res, sense diners, sense poder, però comptant amb l'ajuda dels altres. He vist aquesta gent petita fer-se enorme i vèncer Goliat; i demostrar que allò que ens deien que era impossible, era perfectament possible i només era qüestió de convicció i de persistència.

No torneu, no tornem a abaixar els braços, i creieu-me si us dic que sí que es pot; i que totes i tots plegats ens en sortirem, d'aquests moments difícils. Barcelona serà només allò que vulgui i es proposi ser; i això és, afortunadament, a les nostres mans. Aquesta és la millor notícia.

Moltíssimes gràcies!

Finalment, la Banda Municipal interpreta l'himne "Els Segadors", el qual canten, dempeus, el Consistori i el públic assistent.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les dinou hores i cinquanta-set minuts.